

דברים קילוריין לעיניים

שהשמייע ז肯 ראשי היישובות

מרן הגאון האדריך ר' אליקים שלעוזיגער שליט"א
ראש ישיבת הרמה – ז肯 רבני עירנו
בשב"ק פ' שמות תשפ"ה בבית מדרשו
בעת ביקורו של מענדעל'ע שוואנגץ בלונדון. וז"ל:

פתח וצעק "ער איז עבודה זרה!! ער איז א גוי!!" *
כל מי שכיבדו ובא להשתתף אצלו הרי הוא עובד ע"ז ממש!
והס"ת שם כותבים מהר ישרף כדין ס"ת שכותבו מין !

במשך הקריאה מרן ראש הישיבה שליט"א את דברי הרמב"ם שככל
שמעודה בבורא כל עולמים אבל משתחף עוד נברא שראוי לעבדו –
הרי זה עבודה זרה והוא נعبد .**

וסיפר הרаш ישיבה שמאנדעלאן רצתה להיכנס אליו לביקור לbijתו
"איך האב פארשלאסן דעת טיר מיט צוויי שלעסעך" ...

קולו של הרаш ישיבה ממש השתק וצורת פניו בעריה כלפideal אש
כשפסק נחרצות! כל מי שמכבדו הרי הוא עובד ע"ז!!!

*ישראל שעבד עבודה זרה הרי הוא כgoי לכל דבר (רמב"ם פ"ב ה"ח)

** ז"ל הרמב"ם הל' ע"ז פ"ב ה"א: עיקר הצעויי בעבודה זרה, שלא לעבד אחד מכל הברואים- לא מלאך, ולא גלגל, ולא כוכב, ולא אחד מאربע היסודות, ולא אחד מכל הנבראים מהם. ואע"פ שהעובד יודע שהוא האלוהים, והוא עובד הנברא הזה על דרך שעבד אנווש ואנשי דורו תחיללה - הרי זה עובד עבודה זרה.

روح הקודש הופיע בבית מדרשו

של כ"ק מרן אדמו"ר הగה"ק בעל תורה מרדיי מויזניץ זי"ע

מחאה על מענדעל"ע האגר וקו לשון הרע שלו - ס"ג פ' שמות תשס"ה

פרק שמות

עב

וחמ"כ מהצדון, מכלן לעוקל עזותם כוכביהם
צליין נברך להריי, ולענינו נוכל לומת
"הגד", כל מהד יאקר צלמי י"ה לו צוס
שיכום לה, "מהצדון", כל מהד יעסה מה
שכוכבו כדי שיתגלו.

והנה מניינו נמננה (צטט נ"ל): פרומו צל
 רבי חלועל צן עולי קימה יונחה
 ברכועה צבן קרני צלמי צלון חכמים וכו',
 ומזהר גגנו (פס) לדל צלוי קימה הלה צל
 שכמו קימה, ומוחרך צלמי מיחה זה נקלות
 על צמו, וגמוקס מהר יהים (ירוחמי צטט
 פ"ה ק"ה) שטהמיהו צינוי מפי הטענויות
 שהמענה על צלמי מיחה, וחווין צלמי ציט
 ביצלמו מהויב למחות, ולכן כל מי ציט לנו
 שיכום לה, וכן כל מי שיכל נמהות וליינו
 מומה נקלות על צמו, ודי למגן. והוא סדין
 צלמי שביבולם נקייע נטול עין זה, כי
 סול ממהות העשות כל מה שטהמפלוטו נטלו
 ולגרוס קידוח ט' ולמנוע הקיאול ט' בגודל
 סיומה מוה.

יעזר ק"ה צנוך להצמר ולצמור מה
 צינוי צלמי ידענו מטוס דבר רע וימי
 מי פריטות ויעסקו לך גמולה ועוזדה,
 ונוכח לאכפעת מקרים ולממים עליינו ועכ"י.

לייל ש"ק תשס"ז בויליאמסבורג

ויאמר ט' هل מטה עמה מלחה להאר חעטה
 לפרטיה כי ציד מוקה ישלאס וניד
 מוקה יגרסס מחרלו, וברק"י פ"י שפטוק וט'
 צי' כמהץ ען דכרי מטה רצינו ע"ה צלמר
 נמס קרעטה לעס זאת שנלהה ט' כמלהל
 חאל מדומו צל פק"ה, ונזה י"ל שכלמות

נסמתן, חמלתי ממי יצות ידי ומקיימנו,
 ועכסיו צביה לידי נטקיימנו.

ובבן ברכוי לדבר הוודות עין מה, על אף
 צלאין נעיס לדבר מוה, מכל מקום
 מהויבים לומת, והני רואה למחות על זה.
 בסה מופיעים כמו נקיונות מדסים צליין
 מקירמת נפש נגדס, צלהר מביחן מה סמלס
 לידי ענייניס חמליס ציומל, וככבר להמרו ח"ל
 (צטט ק"ה): כך הומנו צל יכל רכיל, פיסוס
 הומר לו עסה כן, ולמהל הומר לו עסה כן,
 עד צלומר לו נט עזוב וכו', ואלנדים
 הומרים כלבי מה ציהר להרונה קו
 טעלעפה"ן צלהר ישלחן צוקlein לו "מקור
 השamm" - ה ציינעם נלהגען - חצצ'יך לדעת
 צכוז צוה כל קג' עזיריות צהולדס מהויב
 נמקור נפקו עלייס טהס ציקרג ואל יעדול
 ליתקן להגיא ע"ז עד נטהול ממתי, טהס
 עזודס ודס גלי עליות וקסיפות למשיס, וכן
 נפקק להלכה צגס חציזלייטו סמס צלכל יכלג
 ואל יעדול, וצענן וס בסה ציך חציזלייטו
 דג' עזירות הלהנו, "עזודה זורה" - כי סול
 מילול הטעס גדור, "גילי עליות" - כפצטוו,
 וכן "צפיקות דמשיס", והני רואה להכינם
 לפרטיס וללהריך צוה, חצצ'יך זה כרוכ' צל
 עזירות חמורות, וצליין מקירמת נפש נגד

זה, בסה צענן מסילת נפש וקידוש טס
 טמשיס חיינו לדבר קל, מכל מקום צליין
 להטלה נסמייה נפש, וכל מה יטהור עזומו
 מהוד מוה, צכלומו הדבר נוגע לענייניס
 חממורים ציומל, וכן יטהור כל מה מה צינוי
 צלמי יס' לס סוס שיכום עס דנרטיס הלו
 ק' צנעה לבטי, ומו"ל לרשו (ע"ז מ"ה):
 עס"פ (דעריס י"ג) חאנד מהצדון, חצצ'

דברי מחהאה של הרה"ק בעל התורת מרדכי מורייזביין זצ"ל

קטע מפתחת הכלל ה' וירא תשנ"ט לפ"ק

...הנה אני רוצה לעשות מהאה, ו אף שאני יודע שיתכן שאסבול מזה כמו שאני סובל ממה שמחתי, וכמה אנשים שהייתי היימיש עמהם עוד מגויסות אדרידין אינם רוצים להכיר אותי, ויש שהיו יתומים און כהאב זיי חתונה געמאכט אינגןען, ויש שהיו גם תלמידים על איזה זמן ואפּ עלי פֿי כוּ אינס רוצים להכיר אותי ואפּ לייתן לי שלום, איזוי ווי מען האט אויף מיר ארויף געליגט א חרט חיז. וגם כשאני בא לאדץ ישראל, יש כמה אנשים שהיו רועים לייתן לי שלום אבל יראים לייתן לי שלום, ויש שעושים תחבולה לייתן לי שלום ברוחב, שהיה נחשב כאילו פגשו אותי במקורה ואז הרי אין להם ברירה ועל ידי זה יכולם לייתן לי שלום.

אמנם אעפ"כ אני רוצה למחות, ובאמת לעיל שאין כוונת העקה לפועל דוקא, שיתכן שאי אפשר לפעול, אעפ"כ יש למחות. ובכן רצתי למחות נגד ההנהלה שמוניה לבניין וויזנץ ברכ, **שהכל מוניה כהיום על ידי איש אחד, איך זיל זאגן אפּן, זואס איז נישט קיין גרויסער חכם און ער האט אויך נישט קיין גרויסע דעת תורה, והוא מנעה כל הדברים שם.**

והנה ידוע שאמו"ר זיל היה נע ונדי זמן רב לצורך בניה השיכון, מוקדם נסע לענגלאנד, ואח"כ לדיביטשלאנד, ואח"כ ישב באמריקה איאר צייט והכל כדי להעמיד איזנקל פון קדושה, וכעת על ידי הנהלתו יש חשש גדול שלך כל גיעתו והארעوانיע שלו לאיבוד חילתה, ובכל מעשיו שעושה שם בכלל אין בהם כבוד לאמו"ר זיל וגם לא לויזנץ, וגם אין בהם כבוד לתורה בכלל, רק יש בהם היפך מכבוד שמים... איך זיל נישט ארויס זאגן.

והנה מה שיכולים לעשות לתקן אני יודע, רק עכ"פ כמו שאמרנו אז מען רעדט זיך אף פון הארץ איז אויך אענין. אמנם מה שכנן יכולם הוא להתפלל להשיית, ואין אתנו יודע עד מה איך יהיה המיעאות שיתהפכו הדברים לטובה, רק שאנו עריכים לבקש רחמים שלא לך כל גיעתו והארעowanיע שלו איבי זיל לטמיון חיז, שהכל יתהפר, ואין לנו להתייאש, רק עריכים לעפות שעוד יתוקנו הדברים על מכונם, עס וועט עריך ווערין או מיזאל קענען אויך שטעלן דורות ודורי דורות עוסקים בתורה ויראה באמת, ונזכה להשפעת חסדים ורחמים עליינו ועכ"א.

אחר הפתיחה ביום ה' וירא תשנ"ט אמר רבינו ז"ע להרה"ח ר' אליהו נימאן ז"ל:

'הואט געהערט זואס איך האב געזאגט היינט? איך האב געזאגט או ער אין נישט קיין גרויסער חכם און ער האט אויך נישט קיין גרויסע דעת תורה, און איך האב נישט געזאגט זואס נאר ער איז נישט!!/, עכל"ק, סתם ולא פירש.

* * *

בחודנות אחרת אמר רבינו ז"ע לחמשב"ק הרה"ח ר' בנימין ווערצעברגעער הייז:

'מ'זעט נאר געוזאיך זועדען זוער ער איז!!'.

פירושים מיותרים.

דברים חוצבים להבות אש

מהגאון רבי חיים דוד וויס שליט"א

דומ"ץ סאטמאר באנטווערטן

**בכנס אירגון 'שיעור תורה' שנערכה בבראה פארק ני.
יום שני פרשת וילך תשפ"ו**

"בכוונתי לומר דבר, שישנם אנשים אשר אין רצונם
לשמוע זאת, אך אני אומר זאת ממש שאני סבור
שחוובה לומר זאת, ואין צורך לפחד ולהחשוש.

הגמרה הקדושה אומרת במסכת סוכה (דף מ"ד ע"ב):
'כל המשותף שם שמים ודבר אחר - נערק מן העולם.'.
זה הינו, שלא יכולו לומר לשון שבח נוסף יחד עם הזיכרת
השם יתברך, בשעה שרצוי לשבח את הקב"ה שם על
גביו המזבח (כפי המבואר שם בגמרה על 'לר ולו'). ועל
זה נאמר: **'כל המשותף שם שמים ודבר אחר - נערק מן
העולם.'**.

ומה כוונת 'נערק מן העולם'? מבוארתוספות שם
במסכת סוכה, מי שהוא משותף שם שמים ודבר אחר
(רחמנא לישלן) - **תהייה לו מיתה مختلفة, וזהי הכוונה
ב'נערק מן העולם.'**.

ישנם ימים כאלה אשר קוראים לעצםם 'חסידות', והם
משתפים את הרבי שלהם עם הקב"ה, באופן הגרוע
bijouter (רח"ל), וחושבים שאין בזה כלום, שהכל 'בסדר'
'בנעימים', ואין חסרונו בדבר, וכו'.

**צריך לדעת: זהה איסור חמור מאד וסכנה עצומה! אין
זו דרך של 'חסידות', אלא זהה אפיקורסוט"**

מצווה לפרסם!!!

מכל רason

**הרה"ח ר' יעקב אהרן וורצבערגער שליט"א
משב"ק הרה"ק בעל ה"אור מרדי" מוויזשניץ זי"ע**

פעם התקיים מסיבה לטובת הקהילה הידוע בבית אחד
מדוד"י (שנמנה על כת זו), והלכתי למסיבה ותרמתי סכום
של \$180. למחמת סיפרתי זאת לכ"ק אדמו"ר זצ"ל, ואז
הבית עלי בפנים צעופות ושאל: מדוע זה נתן להם?!
השבתי לו שאבי ביקש שהיות ודודי עושה את הט"י,
אלך ואתן לכבודו, ואז הנהן רבינו: אה, הייסט פאר כיבוד
אב?! והסכים.

עבר זמן מה ואיקלע לידי רבינו קובץ "ולדבקה בו" שבנו נתקטו הרבה מדברי הבלע של ראש הכת ו"תלמידיו", ולאחר שרבינו דפדף בין הדפים, פנה אליו רבינו בטוןקשה: "ולהם נתת כסף?????" (והמשב"ק ציין זאת בהתפעלות שעלה-אף שכבר עברו כמה שבועות או אף' חודשים עוד זכר רבינו את דבר נתינת הכסף לכת זו).

דברי מחאה וזעקה

מאת כ"ק אדמו"ר מוויזניץ קי"אמישא שליט"א

בעידן רעווא דרעווין פרשת שמות תשפ"ו

. "ואלא שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו באו" וגנו"

איתא בgem' שכל ליצנות אסורה חוץ מליצנותא דעתך, שכנוגד ע"ז מותר להשתמש אפילו בлицנות, ובזה רצוני להבהיר מהחatoi על מה שהיה בשבוע האחרון שאחד מראשי החבורות של השוואנטונג רבי (אדמו"ר מוויזניץ מרכז) מסר דרשה לנשות החסידות ובתוך דבריו אמר שצדריך לשmeno בקהל הרבי בכל העניינים ואף, בנוגע לעבודה זורה ושפיקות דמים ומאבד עצמו לדעת, שכל מה שהרבי אומר צדריך לקיים,

"דאש איז דיכטיגע כפירה ממש", הרי התורה אומרת בפרשת ראה שאפ' יבוא הנביא הци גдол ויאמר שצדריך לעבד עבודה זורה, ואף"י אם יוכיח במופתים אסור לשmeno בקהלו כפי שהמשיר הכתוב כי מנסה הה' אלקיכם אתם", והאריך אפשר לומר שאצל הרבי זהה בן צדריך לשmeno לו. ובאמת גם בשאר עבירות מובא בשו"ע שאפ' עבירות אחרות יכול רק נביא גדול מאד כאלו הינו הנביא שהקריב קרבנות בהר הכרמל, והיה זה בכדי לפרסם את יהוד הה' בכלל ישראל, רק אז מותר, אבל לו לי זאת בודאי רשא Sor לשmeno בקהלו, ובפרט בנידון דין שהוא כפירה ממש.

והגמ' שאומרים שחוזר בו, עדין לא רואים שהרבי פיטר אותו ממשרתו על זה, הרי אם היה אומר על רבו שטעה במשהו בודאי שלא היו מחזירים אותו ממשרתו אפילו אם היה חוזר בו, היהות פגנע בכבודו של הרבי, א"כ מדוע כשבוגע בכבוד שםים מסתפקים בזה שאומר שחוזר בו והכל ממשיך כאילו לא היה, והרי זה פגס אמרת באמונה הש"ית. הלא בן היה האצל ירבעם בן נבט דאיתא בוגרא שבשנה שאמור לילך לעבד ע"ז עדין היה מוחזק לצדיק גדול, ולכאורה אין שייך לאחיו ממוני הצדיק אם אומר לעבד ע"ז, אמן נראה שגם שם אמרו שאינו מתכוין באמת שעבדו ע"ז אלא שרצו להוכיח כוח השליטה על כלל ישראל שיישמו בקהלו, אך לבסוף החגיגת שakan עשו עוגל בפועל ממש כמו העגל שנעשה ביום משה רבינו, ועד כדי כך שאמרו חז"ל על ירבעם בן נבט שאין לו חלק בעולם הבא, וגם שם התחיל הכל בהכשר שאין מתכוונים לו.

ובפרט שודרשו בן לנשים תמיינות ולא היה זה פליית פה בכלל, כי אם דרשה בנייה ומוכנה כדי ללמד אותם איך צריך להיות החסידות, והרי הוא בגדר מסית ומדיח ממש, וגם אצל אדם הראשון שהיה שם עניין של כפירה במצוות הבורא, התחיל הנחש עם זהה בידועו שנשים דעתן קלות ובקל אפשר לשכנע אותם, ואח"כ כבר תmseוך את בעלה, וכן רואים אצלם שגם בן מתחלים בנשים שאינם בקיאים כ"כ כדי שאח"כ ימשכו את בעליךם.

בנוסף לזה שומנים בנוגע לקדושה וטהרה וואס איז אינגענצען אינטער גונגאנגען בשילומות, אין שם שום עניין של קדושה וטהרה, והרי אצל חסידים צניעות והיליגניות היה הראשון במעלה להתרחק מעניינים הנוגדים לקדושה וטהרה, ואצלם נפרק למורי כמו שהיה אצלם הרשע שהיה הראשון לפרוץ הגדר, כך הם באים לפרק גדר ומתכוונים לנסוע לשבות בעיר אילת שmorphוק בכל תפוצות

ישראל נמקום הכי גרוע בארץ ישראל, ועוד ואת שולחים אברכיס צעירים למקומות שאינם חרדים כדי לקבע כסף למוסדות.

ובזה אפשר להוסיף בדרך צחוח "משה אמת ותורתו אמת ואנחנו בראים", משה אמת היינו הישועת משה שהוא אמת ותורתו אמת, אולם אלו שמייחסים עצם שהולכים בדרכו, "אנחנו בראים", שבדו והמציאו בלבד אייגנע יו"טומי יודע אם לא יגיע בסוף שיחליפו את יו"ט שבונאות חג מתן תורה בחג שלהם י"ב שבט שאו קיבלו תורה חדשה, וזה נכלל בדברי הגמara שהוכנו שמע"ז מותר לעשות ליצנות.

סביר גמרא שלפעמים צריך לילך דוקא בתקיפות ולא בדרכי נועם, במנשה שאמר אהאב ליהושפט שיש לוنبيא שהוא נבי רע ואינו אהבו, ואנו"פ שמייחה בו יהושפט שלא ידבר כך עלنبيא בישראל, אמן בהיות שאמר כן בעניות ולא בתקיפות, נגעש שנפל ברשותו, משום שהיא עליו לעונק עלייו קולות. וכן פסק הרמב"ם אם איינו הולך בדרכי נועם חייבים לצאת בחזקה ולפרנס בראש כל חוות את הפרצות,

לכן מוטל علينا לצאת ולפרנס בשער בת דברים על מה שקרה בחסידות ההיא, וכךיך לדבר עם כל האברכים והבחורים התמים שנמצאים שם ומקבלים את כל מה שמכוונים בהם, לדבר על ליבם ולפתח עיניהם ולהזכירם לומר להם הלא רואים אתם בעצמכם כמה וכמה אנשים שעדר לפני שמונה שנים היו שם מגודלי החסידים ונעם כל זה אחרי שעברו כמה שנים והתחלו להכיר בחורבן הגדול, שקרה שם ועזבו את המקום, וא"כ אין הנכם בטוחים שלא התבגרו ותחילה להבין מה שקרה, וכן שרואים עכשו שיש חמישים משפחות בארץ"ב שרצו לעזוב את החסידות.

וכן יש להוסיף ע"פ דברי רש"י על הפסוק "מן הארץ הוה יצא אשור", שיצא שם כיוון שראה את ילדיו נשבכים אחר נמרוד, וכן פירש מהם ולא רצה להיות עמם, זאת אומרת שהיא מוכן להיות ממשפחתו ומילדיו כדי שתשאר האמונה בשלימות ויוכל לנבוד הש"ת בלבד בלי שאר דברים חיוניים.

זה אפשר לדמו בפסוק "ואללה שמות בני ישראל" כל שמות השבטים מרים על ענייני עבודה הש"ת, רואבן רומו על עניין הראה, שמשון מרמו על עניין השמיעה, לוי מרמו על דביקות בצדיקים, יהודה מרמו על הלל והודאה לקב"ה, וכן על זה הדרך כל המעלות שיש לעם ישראל, וממשיך הפסוק "הבאים מצרימה את יעקב" שיעקב אבינו לפני פטירתו אסף את כל השבטים "אין אויס גענשריגען" שמע ישראל ד' אלוקינו ד' אחד "זאך דער אין איןץיגסטער באשאפענער" ובזוכות זה שהתדרבקו בדרכו של יעקב זכו להישמר באמונה ובקדושה ובשאר העוניים, וממשיך הכהוב "איש וביתו באו" כל אדם עם ביתו שלו, ולא שהתחילה עם הנשים שיקחו עימן את בעליך שווה דבר המקובל אצל הגויים שנשים יש להם זכות קידימה אלא היה להיפך איש וביתו.

ונזנה להשפעת חסדים ורוחמים علينا ועל כל ישראל אמן

דברי מהאה וצקה

מאת כי' ק מרדן אדמוני ר מוויזניץ שליט' א - קירמיישע בעידן רעווא דרעזווין, שבת קודש פרשת וישלה תשפ"ו

יעדר וויסט דאך די שערoria וואס איז געוען די וואך, וואס עס זענען געקומען א שטוייסעניש, שלעגעריי, ממיש
כמעט בי שפיקות דמים איז עס געקומען.

אין דעם עניין ויל איך דא איסחמוועסן און אויסרעדן, די עניין פון די חסידות פון מרכז, וואס דארטן האט מען זיינער
שטארקע מורה פון מענטשן, וווען איינער גייט אוועק ערגעץ אנדרעersh איז עס א גאנצע שעטליכע זאך, זי זענען
אויס מענטש פון דעם, בפשטו וויל זי האבן מורה אויך או עס ווועט ברענגען א רפין איז די גאנצע חסידות, אויף
דעם זענען זי ביז איז ווער עס טילט זיך אפ, מ'מו זיין אפגעטילט פון די גאנצע משפהה, קינער טאר נישט רעדן
מייט אים, אפילו איינגען ברודערס און שוערטערס, אפילו קינדר, געהעריג אפגעטילט, די צער איז געוואלדייג
געוואלדייג גרויס, פאר די עלטען, פאר די משפהה, וואס מאיז איננאצן אפגעהאקט. וכ'ו'

און לאכיר שעין זאגן איז מהאלט או דארט איז די בעסטע, אי אבער וועגן דעם ווערד איז מיזאל אויסרייסן ממש אַהֲלָבָע תּוֹרָה פָּוּן בֵּין אָדָם לְחִמְרָיו, עס זאל איננאצן באזיטיגט ווערין? עס איז נישטא קיין שום אפהאלט פון דעם?
אפילו צווחקמען ממש צו לא תרצה איך. איז עס דען ווערד, איז עס דען כדאי? עס איז דאך געוואלדייג הארבקייט
וואס ס'אייז דא אויף דעם, מצוות עשה דאוריתא פון ואהבת לרעך כמוך, ס'אייז געוואלדייג צער או ס'זאל איז זיין.
וכו'. וכנהה וכנהה, לשון הרעם און רכילות וואס איז פארבינדן מיט דעם, איז עס דאך אוודאי און אוודאי נישט ווערד,
זעלכלע זאגן וואס אפילו יומן כיפור איז מען נישט מוחל. וכ'ו'

די גאנצע הנגה פון דעם ראניסטיעווע איז דאך אַיִגְעַנְעַסְכְּרָא, אַיִפְגַּעְבּוּיְעַט זיך דעם גאנצע עניין אויף דעם, עס
שטייט נישט אין ערגעץ, פארקערט, מען קען טרעפן וואס שטייט או עס איז נישט ריכטיג. מישא"כ בַּיִ אַנְדְּרָעָה
חסידותן, אנדרע צדיקים ערליך אידן, זי גיינ איז די וועגן פון די ספרים וואס זי זענען דאך געווונן מלאכי אלקים,
וכ'ו'

לייט ווי איך הער אייז בי זי די נסח או דער רבִּי איז צום ערשות איבער אלְעָזָאנְן, אָוּלָעָם אַיִז מַוְתָּר אַן
קִיְּנָשׁוּם אַפְּהָאַלְטָה. אין אמרץ ארין איז עס נישט ריכטיג, אפילו די הלכה וואס שטייט או רבִּי איז פאר א טאטע
און א מאמע, איז דאס נאר נונג וועם מען דארף ערשות אroiסהעלפּן, צו דער רבִּי אַדְעָרְדִּי טָאַטָּע, ס'אייז דא איז זאך
או עס שטייט דער רבִּי פריער, אבער נישט וועגן דעם גיינ מבטל זיין איננאצן די עלטען, זיך נישט צו טוהן מאכן מיט
וואס זי זאגן, און איננאצן נישט האבן מיט זי קיין שייכות, אוודאי גייט עס נישט ארין איז דעם.

**טאמער דער רבִּי זאגט או מען זאל אויפְּהָעָרְן מַקְיִים צו זיין כִּבְוד אַב
וְאַמְּאַרְבָּדָאִי נִשְׁתָּטְרִיכְטִיג, עַר אַיִז דַּאְךְ אַמְּסִית וְמַדְּיִיחָ אַזְּאָ אַיִנְעָר**

בפרט או די שולחן ערוץ פסקנט דאך או דאס וואס שטייט רבִּי איז נאר אויב ער האט געלערנט פון אים רוב תורהו,
און דאס קען מען אויך נישט זאגן דא, וויל אכציג פראצענט פון די גאנצע חסידות איז נאר די אמונה אינעם רבִּי, איז
במיילא נישטה רוב תורהו. עס איז טאכע דא דארטן אמרת'יגע עובדי ה' יתברך וואס דינען דעם באשעפער ווי עס
דארף צו זיין, אבער עס קומט מבית אבא, פון דארט האבן זי זיך דאס געלערנט, נישט פון די רבִּי, בי די רבִּי איז די
יעקר נאר די אמונה, און אויף דעם בויעט מען זיך אויף. און בכלל די עצם עניין, צו געבן א הנגה או די אמונה אינעם

רביין דאס איז די גאנצע עיקר, אויף דעם איז געבענט געווארן די אידישקייט, און נאכדעם קען מען פון אלעס פארגעסן, עס קוקט אויס איזו ווי להבדיל בי די ציונים וואס זיי האבן געזאגט ווען זיי זענען ארויפגענונגן קיין ארץ ישראל, און געגעבן אן מאך א מזוחה, מײַזיצט אין ארץ ישראל און מירעדט די שפראָך וואס איז דעם זכות איז מען ארויס פון מצרים, מיט דעם איז מען יוצא דעם באשעפער, און נאכדעם דארף מען שוין נארניישט מקיים זיין קיין תורה און מצוות.

און אויף דעם וואס מיזאגט איז די אלע שלענעריען איז אלס די כבוד פון זיין טאטן, קען מען דערמאָנונג אַן ווערטל וואס אַיך האט געזאגט פארן אמרי ח'ים, ר' מאיר וויס האט אַמאל נאכגעזאגט פארן אמרי ח'ים, עס שטייט עשו האט געזאגט "יקרבו ימי אַבל אַבִּי, ואַהרגה את יעקב אחֵי", האט ער געזאגט וואס האט ער געמיינט צו זאגן, עשיי האט אַים געווואָלט הארגענונג, ווען וועל אַיך שווין קענען הארגענונג, עס וועט קומען די צייט ימי אַבל אַבִּי, אַיך וועל זיין אַיך די צוועל דארפֿן דאווענונג פארן עמוד, האב אַיך אַגוטע עצה, יעקב וועט זיך צוּשְׁטָעָלָן צום ברעלט, דעםאלטס וועל אַיך האבן די געלענְגְּהִיְּט צוּקְּמָעָן מִתְּאַמְּלָאָה כְּעָם אָנוּ גַּעֲבָן אַזְּצָאָה קָאָפָּה, ער וועט צאמפֿאָלן אַינְגָּאָנְצָן אַז אַיך זאל קענען דאווענונג, אָנוּ צוּוּעָל נַאֲכָבְּ הַיִּסְׂט אַצְּדִּיק, ווֹיִּל כְּהָבְּ זֶיךְ אַנְגָּעָנוּמְשָׁן אוֹיְף מִין טָאָטִיכָס כְּבָד. דאס הייסט יעדע זאָךְ דארף מען קוקן וואס הייסט צו סְאַיִּז אַכְּבָּד פָּאָרְן טָאָטָן, אָנוּ צוּ פָּאָר דעם אַיז טָאָקָע מַוְתָּר עַוְּבָר צוּ זיין אוֹיְף אלע זאָן.

אַיך האַב גַּעֲזָהּן אַיז די צַעַטְלָעַךְ גַּעֲשִׁרְבִּין, אַיז ער האַט אַרוֹיְסְגַּעַרְעַנְגַּט די חַשְׁבִּוֹת פָּוּן אַמְוֹנָה אַינְעָם רְבִּין, אַז אַפְּיָלוּ אַוְיָבְּ ער וועט הַיִּסְׂט עַסְּן חַזִּיר פְּלִיְּשָׁ, הַאַט אַקְּנִיד גַּעֲזָגְט אַוְדָאִי וועל אַיך מִיךְ מַהְיִּ זַיִּן צוּ עַסְּן חַזִּיר פְּלִיְּשָׁ, אַיך וועל זיין פרִילִיך אַיך דער רבִּי בעט מִיר אַיך זאל עַסְּן חַזִּיר פְּלִיְּשָׁ. אַיז דאס אַזְּאָ לִימּוֹד וואס מַלְעָרְנָט אַוְיָס פָּאָר קִינְדְּעָלָעָךְ? אַיך וואָלָט גַּעֲוָאָלָט פְּרָעָגְן צוּ וועָן דער רבִּי הַיִּסְׂט אַים וועָן זַיִּ שַׁחְתָּן פָּאָר אַים, צוּ וואָלָט ער אוֹיְף גַּעֲוָעָן גַּרְיִיט אַוְיָפְּ דַעַם. מעָן ווַיִּסְׂט דָּאָךְ אַ מְעָשָׁה בַּיּוֹם בְּאַרְדִּיטְשּׁוּבָּעָר ربָּ, ער האַט גַּעֲנוּמָעָן אַיך, ער האַט אַים אַוְיָפְּ דַעַם. קַעַן ווַיִּסְׂט דָּאָךְ אַ מְעָשָׁה בַּיּוֹם בְּאַרְדִּיטְשּׁוּבָּעָר ربָּ, ער האַט גַּעֲנוּמָעָן צוּ אַיז ער צוּגְעָקוּמוּמָעָן צוּ אַיז גַּעֲפָרָעָגָט צוּ ער מַעַן אַים עַפְּעָס בַּעַטָּן, עַנְטָפָרָעָט דָּעָר אַיך אַוְדָאִי, וואָס דָּעָר רבִּי הַיִּסְׂט וועל אַיך פָּאָלָן, האַט דָּעָר בְּאַרְדִּיטְשּׁוּבָּעָר רבִּי גַּעֲזָגָט: אַיך ווַיַּלְּדִיר בַּעַטָּן זַאֲלָסְט זַיִּ גַּיְן שְׁמַדְּזָן, זַאֲגָט דָּעָר אַיך "נִישְׁטָּ שְׁמַדְּזָן", אַיך קַעַן תְּוּנָן אַלְעָס וואָס דָּעָר רבִּי הַיִּסְׂט, אַבְּעָר נִישְׁטָּ זַיִּ גַּיְן שְׁמַדְּזָן, ער האַט זַיִּ אַנְגָּהָוִוִּין צוּ שְׁפָאָרְן מִיטָּ אַים, אַיך ווַיַּלְּדִוקָּא זַאֲלָסְט זַיִּ גַּיְן שְׁמַדְּזָן, האַט דָּעָר אַיך גַּעֲזָגָט אַיך קַעַן נִישְׁטָּ, אַיך קַעַן אַלְעָס טְוָהָן פָּאָרְן רְבִּין, אַבְּעָר שְׁמַדְּזָן אַיז נִישְׁטָּא פָּוּן וואָס צוּ רָעָדָן. ער האַט זַיִּ אַנְגָּהָוִוִּין אַמְּפָעָרָן מַעַר אָנוּ מַעַר, דָּעָר אַיך האַט זַיִּ נִישְׁטָּ גַּעֲוָאָלָט לְאָזָן, בֵּין עַד האַט גַּעֲגָעָן אַרְיִס אַהֲרָן פּוֹנָעָם בָּאָרְדִּ פּוֹנָעָם בָּאַרְדִּיטְשּׁוּבָּעָר ربָּ, וועָן דָּעָר בְּאַרְדִּיטְשּׁוּבָּעָר רבִּי האַט דָּאָס גַּעֲזָהּן האַט ער גַּעֲנוּמָעָן די הַאָר אָנוּ צוּגְעָנוּגָנָגָעָן צוּמָע אַרְוֹן הַקּוֹדֶש אָנוּ גַּעֲזָגָט" באַשְׁעָפָר, קֻוק וואָס פָּאָר אַגְּטְרִיעִי עַרְלִיכְעָ אַידָּן דָּוְהַאְסְטָן", אַיך האַב אַים אַרוֹיְסְגַּעַרְעַהָּאָלָפָן, אַיך האַב אַלְעָס גַּעַטָּן, אַיך בֵּין גַּעֲוָעָן גַּרְיִיט פָּאָר אַים מִיטָּ אלָעָם, אַיז אַיך בעט אַים ער זַאֲלָסְט זַיִּ גַּיְן שְׁמַדְּזָן, אַיז סְאַיִּז נִישְׁטָּא פָּוּן וואָס צוּ רָעָדָן, כַּאֲתַשְׁגָּסְאַיִּז גַּעֲוָעָן דָּעָר רבִּי וואָס האַט אַמְּ דָּאָס גַּעֲהִיָּסָן, האַט ער זַיִּ גַּעֲשְׁטָאָרָקְט אַוְיִּז נִישְׁטָּ גַּעֲפָלָגְט, אַוְיִּז גַּעֲוָעָן אַחֲשִׁיבָּות בַּיּוֹם אַוְיִּבְּעָרְשָׁן. סְאַיִּז אַיך דָּאָ מְעָשָׁה וואָס מִידְעָרְצִילְט נַאֲכָר פָּוּן ר' מַרְדְּכִי חָנָא, וועָן ער אַיז גַּעַוּוּנָן יוֹנָג, ער האַט גַּעֲהָאָט דִּ מְנָהָג אֹז וועָן מִירָעָדָט פָּוּן אַדְרִיכְטן אַיז ער נִישְׁטָּ דָּאָרָט גַּעַוּוּנָן, ווַיַּלְּעָר אַיז גַּלְּיִיךְ אַוְעֲקָגְנָלָאָפָן. אַמְּאָל אַיז גַּעֲשְׁטָאָנָעָן ר' אַיְטְשָׁע דָּוד בַּיּוֹם צַמָּה, אָנוּ מִיהָאָט גַּעַשְׁמָוּעָסָט, אָנוּ ר' מַרְדְּכִי חָנָא אַיז אַוְיִיךְ דָּאָרָט גַּעַוּוּנָן, אַיְנָמִיטָן האַט מַעַן בָּאַמְּרָקְט ר' מַרְדְּכִי חָנָא אַיז נִישְׁטָּא, מִיהָאָט אַלְיִינִיס שְׁפָעָטָר גַּעֲכָאָפָט צַוְּיִישָׁן זַיִּ אַז מִיהָאָט אַנְגָּהָוִוִּין צוּ רָעָדָן. ער גַּרְאַד גַּעֲמָאָכָט פְּלִיטה אָנוּ אַוְעֲקָגְנָפָלָן, אַף עַל פִּי כְּן וואָס דָּעָר צַמָּה האַט דָּאָרָט גַּעַשְׁמָוּעָסָט אָנוּ גַּעַרְעָדָט, אַבְּעָר ווַיִּטְעָר אַפְּיָלוּ אַזְּוִי אַיז ער אַוְעֲקָגְנָאָנָגָעָן פָּוּן דָּאָרָטן.

אַזְּוִי אַיך, אַיז די גַּעֲנָצָע חַסִּידָה אַיז גַּעֲבִוּעַט נַאֲר אוֹיְף דַעַם רְבִּינִיס גַּרְוִיסְקִיִּיט, קַעַן מעַן חַוְשָׁד זַיִּן אַז מעַן טוֹט דָּאָס נַאֲר פָּאָר כְּבָוד, דָּאָס אַיז די גַּעֲנָצָע כוֹנָה אָנוּ נִארְנִישָׁט מַעַר פָּוּן דַעַם. בְּמִילָא דָאָרָט מַעַן דָאָךְ אַרוֹיְסְגַּעַרְעַנְגָּעָן די גַּרְוִיסָּע צַעְרָעָעָר וואָס וועָרָט אַפְּגָעָטָן, אַז מִיהָאָקְט אַפְּ מִשְׁפָּחָה אַיְגָעָר פּוֹנָעָם צַוְּיִיטָן, סְאַיִּז מִשְׁשָׁ אַומְּדָעָרְטָעָגְלִיךְ אַזְּוִי אַזְּוִי בַּיּוֹם נַאֲצִיסְיִם"ש וואָס האַבָּן אַוְעֲקָגְנָעָכָאָפָט קַיְנָדָעָר פָּוּן די עַלְטָעָרָן, דָּאָס זַעְלָבָע אַזְּוִי וועָן מִיהָאָט אַשְׁטוּב מִיטָּ קַיְנָדָעָר, אָנוּ קַיְנָעָר ווַיַּלְּ נִישְׁטָן ווַיַּסְּן פָּוּן אַים, כָּאַילָוּ עַד אַיז אַמְצָרָע.

דברות קדש של כ"ק מרן אדמו"ר מוויזשניץ שליט"א מירושלים

תשעה באב תשפ"ה

**דברי מהאה ותוכחה נגד אלו שמעוררים מחלוקת בשם החסידות,
ובענין אמונה ה' הטהורה**

אונז האלטן דאך יעכט תשעה באב וואס דאס איז דער זמן וואס מען קלאלט אופיין חורבן הבית. דער חורבן הבית איז דאס וואס מיר האבן פארלווין
דביבות הבורא, מיר האבן פארלווין די התקרכות צום שכינה, וויל מען האט אונז צוגענו מען א גראיס חלק פון דער תורה.....

לענין האב געען אַיך געעלערט, אַיך האב געען אַצעלל וואס אַיז אָרוּיגעקוּמוּן די וואָך, אַדרשה וואס חסידים זענען מפֿיז פֿון דער הייליגער, לגביה דעם עניין פֿון אחדות, אַז אַחדות האט אַגְּבוֹל, טאמעד ער אַיז געוען אַיינער וואס אַיז געוען דבוק אַין דער חסידות אָוָן ער אַיז אוּוּקעגענָגָעָן, הייסט ער בַּיִּזְיָא אַיינער שָׁנָה וּפִירש אַיז אַחוֹב אֲפַצְּהָאָקָן מֵיט יְעַנְעָם אַיְגָאנָצָן, מעָן זָאָל אַים נִישְׁט גְּרִיסָן, מעָן זָאָל אַים נִישְׁט זַיִּינָרְפּוֹן "שָׁנָה וּפִירש", אוּבָאַיז אַיְגָאנָצָן וּפִירש אַיז אַחוֹב אֲפַצְּהָאָקָן מֵיט יְעַנְעָם אַיְגָאנָצָן, מעָן זָאָל אַים נִישְׁט שְׂטִיעָן נִעְבָּן אַים, אַזְוִי הָאָבָן זַיִּמְפֿיז גַּעֲוָעָן בְּשֶׁם זַיִּעְרָה הייליגער. אָן מִין מָרָח גְּלִיבָא אַיך נִישְׁט אָז דָּאָס האט ער גַּעַזְאָגָט, אַבְּעָד אַזְוִי זַעַנְעָן זַיִּמְפֿיז דֵּי לשונָות. אָן אַמְּשָׁל האט ער גַּעַזְאָגָט, זָאגְּן זַיִּי, אַזְוִי וּוּי אַיְינָעָר האט אַטָּاطן וואס אַיְינָעָר אַיז אַים שָׁולְדִּיג פֻּפְצִיג טַוִּיזָנָט דָּאַלְלָעָר, וּוְאַלְט ער אוֹודָאַי נִישְׁט גַּעֲגָבָן שְׁלִימָים יְעַנְעָם, אָן ער וּוְאַלְט אוֹודָאַי נִישְׁט גַּעֲטָאָנָצָן מִיט אַים, אָן אוֹודָאַי נִישְׁט גַּעֲגָגָעָן צָו דַּי חַתּוֹנוֹת, אַיז אוֹודָאַי פִּי כְּמָה אָז מַעַן רַעַד נִשְׁט פֿון גַּעַלְט נָאָר פֿון רַוחַנִּיות אָזָן חַסִּידָה, אַיז דָּאָך אוֹודָאַי אָזָן אוֹודָאַי אָז מַעַן טָאָר נִישְׁט גַּעֲבָן דִּי האנט אָזָן מַעַן טָאָר נִישְׁט שְׂטִיעָן נִעְבָּן אַים, אָן ער ברענְגָט אַרְאָפּ נָאָך אַחֲסִידָה וואס פִּירְט זַיִּ אַזְוִי, מעָן האקט אַפְּ מַיט משְׁפָחוֹת, מעָן רַעַד נִשְׁט.

קודם האב איך געטראכט בי מיר, וווען אײינער זאל זיין שלידיג פאר מײַן טاطן פופציג טויזנט דאללער, יא איך וואלט אים יא געגעבען די האנט, איך וואלט אים געגעבען שלום עליכם איך וואלט גערעדט מיט אים, אפֿילו ער איז שלידיג פאר מײַן טاطן פופציג טויזנט דאללער, ס'אייז אָדָר ברור איך וואלט אים געגעבען די האנט.

צוויתנן, אויב רעדת מען טאקע פון אונט וואס האט צוועג'נונג בעט געלט, דארף מען הערן די חורה/דייג השקפה אויף מאונטש וואס איז אונט אונט ער קען צוריינגעבן און ער געבעט נישט צורייך, קען זיין איז דא עפערס א החיהיבות פון דערוינויטערן זיך. אבער אוועקגין פון א חסידות שטייט נישט אין ערצעץ דערמאנט או דאס איז אונ עבריה, ווילאָנג מען קרייכט נישט אריין צו יענעם איז זיין מוקום און מען תשעפעט אים, נאר מען שטייט אינדריסן, וווער סיילז זאל גיין וואו ער וויל.

איך גודעןק מעשיות פונעם פעדער **הHIGHWAY** מהה זיין זאכן וואס איך האב אלין געצען, וואס מען האט אים געתשעפעט, נישט גיטשיטש נאר פיזיג געתשעפעט, איך בין געוען זיכער בי מיר או מער וועט ער נישט ארינטראטען אין דעם חבורה, דעם נעקסטן טאג אין ער נאכאמאל געקומען צום זעלבן מקום און צום זעלבן חבירא נאכדען וואס מען האט אים מיט די הענט געתשעפעט. פארוואס, וויל זיין לעבן אין געוען אין זאך : לימוד התורה, תפילה, דביקות הבודא, דראונ האט ער געתשראבעט זיין לעבן, דוארט איז געוען די חיוט פון זיין לעבן. אנדרער זיטיג זאכן אין דער עניין פון כבוד פונעם רבין זאכן, איך בי אים נישט געוען פון די שטעראקסטער ארטיקלעך. אודאי אויב מען איז אריינגעקזומען צו אים זיין מוקם און מען האט דארט איבערגעדררייט האט אים עס וויל געטו, אבער סתם אויף דער וועלט, אודאי אין דאס נישט געוען די דער.

בימים זיידן [האמרី חיים] ז"ל האט מען בסדר געהרט "איך בין גראנישט", און אפילו ווען מען האט אים געתשעפעט. די יאר איז אוועק אין וויליאמסבורג איד ר' אליעזר דוד גרינבואלד, האט ער פארצ'ילט או נאכן מלחה, ווען דער זיידע ז"ל איז געווען אין אנטווערפן, זענען געווען דארט בחורדים וואס האבן באלאנט מער צו דער קנאַישער צד, און זי זענען געקומען צום טיש צום זיידן ז"ל, און זייד האבן חזוק געמאכט פון זיידן ז"ל, אבער דער זיידע ז"ל האט זי מקרוב געווען, איזו איז געווען ווואר נאך וואך איז זענען געקומען און געלאכט און דער זיידע ז"ל האט זי מקרוב געווען. האט ר' אליעזר דוד דערצ'ילט, איך קען איז זאגן עס איז געווען גרויסע קביצה בחורדים דארט צווזאמען, און נאָר אַ קלִין חַלְק איז געגאנגען צום טיש, די אנדעראָט פון דער קבוצה האבן ל"ע פון די נסיוונות פון דער מלחה זיך נישט געהאלטן בי אידישקייט, אבער די פאר בחורדים וואס זענען געקומען צום טיש, אפילו מיט דעם וואס האבן חזוק געמאכט, זייד זענען געבליבין ערליך.

ארון דאס איז געווען דער גאנגע פונעם זיידן זיל, ער פלעגט זאגן איך קען קאפיטולירן דאס גאנצע רביסטעווע פאר איזן מחלוקת, דאס איז געווען די שטרערבעונג פון זיין לעבן, עז איז נישט געווען אוזא מין בחינה נישט געבן אַהנט פאר אַיד, נישט גײַן צו שמחה פון אַיד, אָפהָאָקָן פון אַיד.
עס איז ידוע ווֹסֵס דער אהבת ישראל זיל פלעגט אלעמאָל זאגן, אַיך ווֹעֶל אָזוי לאָג לְבָב הַאֲבָנָן מִינְעָשָׂוֹנָאִים בַּיּוֹ וּוּלְאָגָּז זַיִּוּ וּוּלְעָלָן מִיר צוֹרִיק לְבָבָן. ווֹעֶן מעָן פְּלַעֲגַת רַעֲדָן פון אַדרְטִין פְּלַעֲגַת ער שְׁרִיעִין, ווֹסֵס רַעֲדָת מַעַן פון אַים, בעַשְׂרָעָרָפָן מִיר אַיז ער דָּאָך זִיכָּר. דאס זענען געווען די הַאֲבָנָן. ווֹיזנְצַעְצַע צְדִיקִים, מִמְּלָא אַיז שׂוּעָר צו גַּלְיְּבָן אָז פון דִּי יְוָצָאִי חַלְצָיו זָאָל גַּיְּנִין אוּרִיךְ אַן אַנְדָּרָעָן דָּרָךְ פון ווֹסֵס אָוֹנוֹ הַאֲבָנָן מִקְּבָּל גַּעֲוָעָן.

רוב גופי התורה האט מען צוונרומען נעמטן אונז אוועק נאך און נאך מצוות.

פרק זאגט קרא עלי מועד, יעצט איז די צייט צו טוּן עפָעַס פֿאָרֶן אוּבִּירְשָׁטְנָס וועגן.

איבערהויפט זעט מען דאר אין דער גראָרַח העננייא איז דער יוּט פון חמשה עשר באב איז געווען צוליך וואס שבט בנימיין איז געווען אסֶר לְבוֹא בְּקָהָל, און חמשה עשר באב האט מען געלאָזֶט קומען אין משפחָה החונה האבן מיטן צוּווִינֶן משפחָה, האט מען אוּפַּיך דעם געמאָכֶט דעם גרעַסֶּטן יוּט, לא היי יְמִים טובִים לִישְׁרָאֵל כְּחַמְשָׁה עָשָׂר באָב, זיך צוּ קענען משְׂדָך זִין משְׁפָחוֹת אָוָן אַפְּהָאָקָן אין משְׁפָחָה מיטן צוּווִינֶן מִטְּכָה וּוּיל מען איז אַשְׁנָה וּפִירְשָׁנִיק.

און בכלל, וואס איז די חסידות דארטן, עס איז געבוריט אויף עניינים וואס ממש מען קען זאגן עס רייטן אן כפירה א גויס חיל פון די לשונוע אויף זיעערע צעללאען, אין האב געוזן א צעללאט דארטן וועל כן נקוה לך ד' אלקינו לראות מהרה בתפארת רביינו, אונזערע אבות האבן אוז שפראך נישט גערעדט, נאך א צעללאט מיט א בילד פון א בית המקדש איז געתשאנען דארטן אוז זיעיר רבי גיט רעדן לא על ידי מלארך ולא על ידי שרכ' כי אם על ידי רבינו הקדוש והטהור בכבודו ובצמו, לשונות וואס מען זאגט אויפן אויבערשטן האט מען אוריינטלייגט אויך אים, און באמת דאס ווארט שנה ופירש גיט דורך אויך אויפן באשעפער, כאילו מען רעדט פון איינער וואס איז געוען נאנט צום אויבערשטן און ער איז געווארן א פריער וועגן דעם דארף מען אפהאכן מיט אים, ס'ידאך מבהיל על הרעיון די לשונות דארטן, מען גרייט זיך להמלך את רבינו לקבל מלכותו באמת, שווית היליגע רב' לנגדי תמיד, אלעס לשונות וואס רייטן אן שותפות איז אמונה, קלארע ווערטער.

דערנאר איז דא זאכן וואס זענען זיכער געקומען פון אים, או די חורות פונעם רב'ין זענען מער ווי מאור ושמש און קדושת לוי און אנדרע תלמידי בעל שם, איזה האט ער געזאגט ביי א דרשא או די אלע וואס האבן נאר אריינגעקוקט איז קדושת לוי איז גאנישט געליבין פון זיי, און נאר די וואס זענען דבוק אין די חורות פונעם רב'ין זיי זענען געליבין אויף אייביג.

דאש אלעס איז אויף די צעתלאעך וואס זייל האבן אלילין ארוייסגעגעבען, איך בין זינכער, מען מווע זאגן אויעס איז נישט אמת, אבער דער פאקט איז די חסידות איז געבויט אויף דעם, און דאס רירט אן אביסעלע אין כפירה רחל', און ממילא אוודאי און אוודאי שומר נפשו ירחק מהם, ס'דיא גענוג בת' מדרשים ווואו אריינצוטראטען, הרבה חללים הפילו, מען זעט דיא אין אמריקע ווואו געוויסע האבן זיך געבויט אַנייעס גענעס דורך און ל"ע רבים חללים הפילו.

אונז דארפןmir האפן או יערה רוח תהרה מרום וואס זאל זיי ארייפוועקן, מען זעט דאך איז זיין אליען נישט זיכער מיט זיעיר דורך, זיי זעגען חולה זיעיר גאנצע מהלך יעכט אין צוויטע חסידות אין ארץ ישראל וואס זיי טווען אויך די זעלבע זאך. איך פארשטי נישט, וואס דארפן זיי צוקומען צו ענען, סידאך משה אמרת ותרתו אמרת, וואס דארפ מען איהודה ועוד לקרא אויף וואס זיך פאללאון, ס'פאסט נישט פאר דער חסידות זיין זאלן דארפן אנקומען זיך ארייפליגן אויף א צוויטן, ווי עס זעט אויס איז עס אין ולאו ורפיא בייד', זעלbst-זיערקייט האבן זיין נישט אין זיך, ממילא קען מען נאך האפן זיי זאלן צוריקומען.

עשות היו טרייט אין חפה רת שלמה אז דער גאנצער חורבן הבית איז געקומען "פָּנִים הַיד שְׁנַתְּלָחָה בְּמִקְדָּשָׁךְ", וויל דיבר בעיות פון מאונטש איז או ווען ער האלט זיך גוט מיט יענען געבט ער אים שלום עליכם און יענען ענטפערט אים עליכם שלום, אבער ביימ חורבן בית המקדש האט מען אויפגע הערט צו געבן שלום עליכם, און צוליב דעם איז געקומען "פָּנִים הַיד שְׁנַתְּלָחָה בְּמִקְדָּשָׁךְ", און די עצה דערצו איז "אייש כמתנה יידז" מען ואל אנהיין געבן צום צויריטן שלום עליכם שלום, דעם אלטס "כְּבָרְכַת ד' אַלְקִיד'" ווועט אראפקומען די ברכה.

אויבערשטער געזאגט "נשיתִ טוֹבָה" איך הער אויך צו געבן אלע טובות.

ז'ין נאמען.

ז' וויסין אויך מײַן גאנשיט קעגן אים, אויך האב גאנשיט קעגן אים, אין די אנהייב יאָרֶן האב אויך אים געשטייצט אוון געהאלפֿן אין דינִי...
מונות בי דֵי ענינים פּוֹן דער יְרֻוּשָׁה אַנְך אַיְך בֵּין גַּעֲוָעָן צֹו זַיְן צֹד, אַבְּעָר עַס הַאֲטַנְּשִׁיט אַיְינָס מִיטָּן צַוּוּיטָן, עַס אַיְזָגָוּאָרָן אַזָּא מִין הַתְּדוּדָרוֹת בַּי
דער חסידות לְגַבְּיַה דֵי ענינים פּוֹן אַמְנוֹה מִיטָּן צֹו זַיְן לְשׁוֹנוֹת, עַס אַיְזָפְּשָׁוט אַרְחַמְנוֹת אַוְיףְּ דֵי טָאַטָּעַס וּוָאַסְּהָבָן דְּאַרְטָקִינְדָּעָלָעַךְ, וּוּרְעָרָעַס קָעָן
נאָן מִבּוּד מַוְעֵד אַגְּטְּלִיפְּן פּוֹן דְּאַרְטָקְ, חֹזְלָאָן זַגְּעָן הַיּוֹם אָוּמָר לוֹ עַשְּׂה כָּךְ וּמְחַר אָוּמָר לוֹ עַשְּׂה כָּךְ, חַלְילָה וְחַלְילָה בֵּין סְגִּיטָּאָוּפְּן לְעַצְּטָן טְרַעְפְּלָאָר,
גַּמְּרָא זַאְגָּט כְּשַׁהַן יְוּדָדִין הַן יְוּדָדִין עד לְעַפְּרָר, מֵעַן גַּיִיט אַרְאָפְּ בֵּין אָוֹנְטָן, דָּאַס דָּאַרְפְּ מֵעַן רָאַטְעוּוֹן, אַיְך בֵּין זִיכְעָר אַז זַיְן גַּאנְצָעָר מִשְׁפָּחָה זַעֲנָעָן
זִיכְעָר בְּצָעָר, חַשְׁבָּעָר קִינְדָּעָר חַשְׁבָּעָר אַיְנְיקְלָעָר, זַיְן זַעֲנָעָן נַעֲבָעָן אַרְיִינְגָּעָכָאָפְּט אַיְנָעָם נַעַץ פּוֹן דער חסידות, אַיְך בֵּין זִיכְעָר זַיְן זַעֲנָעָן צּוּרָאָכָן בַּי
זַיְן, מֵעַן קָעָן זַיְן פְּשָׁוט אַוְיפְּהָיִיבָן בֵּין הַיִּמְלָאָלָא.

.....עס איז אַרְוִינְגָּעָקְומָעַן יעַצֵּט אֲבָרִיו אַין אַרְצָה יִשְׂרָאֵל בַּיְּאַרְצָה אַיִּזְמָקְוָם פָּוֹן טַוִּיזָנָעַ מַעֲנְצָנָעַ וּוּעֲגָנָגָיָס בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וּוָאֶס אַיִּז גַּיְסָס בְּנֵי שִׁיבָּותָא, אֲדָבָר נָורָא, מַעַן וּוְיל צָוְכָאָפָן קִינְדָּעָרְלָעַךְ פָּוֹנָעָם אַוְיכְּבָרְשָׁטָן, אַוְיכְּבָרְשָׁטָן קִינְדָּעָרְלָעַךְ קִינְדָּעָרְלָעַפְּנָן קִינְדָּעָרְלָעַךְ פָּוֹן דָּעַר תּוֹרָה, אֹז זַי וּוּעָלָן אַרְיִינְגָּיִן אַין מַלְיָיטָעָר וּוּעָלָן זַי אַוְועָקְגָּיִן פָּוֹן דָּעַר תּוֹרָה, אַיךְ הָאָב גַּעֲלִיְינָט אֲבָרִיו פָּוֹן דָּעַם חַסִּידָות אַוְיךְ וּוְאוֹז זַי שְׂרִיבָן קָעָגָן דָּעַם גַּזְוָה, אָוֹן אַיךְ הָאָב זַי גַּעֲוָאָלָט צְרוּיקָפְּרָעָגָן, אָוֹן וּוָאָס טַוְתָּזְקָקְמָעַן חָלֵק הַתּוֹרָה וּוָאֶס אַיְרָעָנְמָט אַוְועָקָךְ, דָּאָס נַעַמְתָּ נִישְׁתָּאַוְועָקָךְ קִינְדָּעָרְלָעַךְ פָּוֹנָעָם אַוְיכְּבָרְשָׁטָן'ס תּוֹרָה? גַּיְסָס בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אַיז טָאָקָעָ אֲחָרְבָּן, אֲבָעָר דָּאָס אַיִּז אַוְיךְ אֲחָרְבָּן.

...פונקט האט מיר אינער געזאגט אוּ בַּיְ אִם אֵין דער משפחה האט מען אויפגעעהרט צוֹ רעדן מיט דעם און מיט דעם מאח די דרשה פון פארגאנגענעם זואָך, ס' ממש האימל געשרי, מהאפט אודאי און אודאי איז זי וועלן זיכער תשובה טוֹן און מגלייבט זי וועלן תשובה טוֹן, אזיוי ווי איך האב פריער געזאגט אוּ זי האבן נישט דֵי אִינְגֶּןַע שְׁטָרְקִיטַיַּת אַיִן זֶיךְ, זֶיךְ לִיְגַּן עַס אֲרוּףַ אֲרוּףַ אַזְוּיטְנִיס חַסִּידּוֹתַ, וּוּעַלְן זֶיךְ זֶיךְ זַיְצְעַד אַזְדָּאי תשובה טוֹן, אָוֹן דֵי אַהֲבָה וּוּעַט זַיְן וּוּיְטָעַר גַּרְוִיסַּת אָוֹן מִיּוּעַט קָעָנוּן גַּיְין אֲוּפַּךְ דֵי דְרָכִי אַבּוֹת וּוְאָס מִעַן האט מִקְּבָּל גַּעֲוֹעַן דָּוּרְיוֹ דָּרוֹתַן. מִיאָל וּוְכָה זַיְן עַס זָאַל שָׂוִין זַיְן וְיהִפוֹךְ הַ אַלְקִיךְן לְךָ אֶת הַקְּלִילָה לְבָרְכָה, סְזַאַל זַיְקָאַבְּרַדְּרִיעַן לְשָׁוֹן וְלְשָׁמָחָה, קְרָא עַלְיִ מְאוּדַ, מִירְופַּט יְעַצְּט דֻּעַם עַולְם דַּי צִיְּתַ אָז גַּעֲקוּמָעַן דַּי וּוָאָס האָבָן נָאָך אַשְׁטִיקָל יִנְקָה דָּארָט, דֵי וּוָאָס האָבָן קִינְדָּרָעַ דָּארָט זָאַל אַנְטְּלוֹפִּין וּוּיְ פְּרִיעַר, אָוֹן מִיאַזְלָזְוָה זַיְן צַוְּהָרָה חַסְדִּים וּוְרַחֲמִים עַלְינוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל.

דברות קדש של כ"ק מרן אדמו"ר מוויזניץ שליט"א מירושלים

יום ד' וישלח תשפ"ו

אצל שמחת שבע ברכות במעמד האדמו"ר מוויזניץ שליט"א ממאנסי ומלאנדאן

דברי מהאה ותוכחה על דבר מה שנשמע שכמה מ"מרכז חסידי ויזניץ" הכו את מנגידיהם מכות רצח - ובענין מה שם משתפים שם שמיים ודבר אחר

.....עם שטויות אין זהර הקדוש אויפן פסוק (בראשית כז, כב) הקול קול יעקב והידים ידי עשו, און חז"ל דריש'ענען אויפן דעם בזמין שקולו של יעקב מצוי בbatis נסיות אין הידים ידי עשו, זאגט דער זהר הקדוש הקול קול יעקב דאם איז דער קול השופר, דער קול שופר איז דער בת קול וואם חז"ל זאגן (קידושין כב): אוזן ששמעה על הר סיני בשעה שאמרתי כי לי בני ישראל עבדים ולא עבדים לעבדים, בנימם אתם לד' אלקיים, אונז האבן איז באשעפער אויפן דער וועלט און גארניישט מעיר, אין עוד מלבדו אפס זולתו, און אויב מען הערט נישט דעם בת קול דעת מאלטם איז ידים ידי עשו.

נעצנן האב איך געהערט פונעם סאטמארער דיין פון אנטווערפן [הרה"ג ר' חי"ד וויס שליט"א] וואם האט נאכגעזאגט וואם די גمرا זאגט ביים מזבח (סוכה מה): כל המשטא שם שמיים ודבר אחר חיליה וחיליה אלע עונשים וואם די גمرا זאגט, אויפן דעם דארף מען שרייען אויפן קול און דאוועגען צום אייבערשטן, עם איז א הארץ ריסעניש, מען קען עם נישט אוועקלאון.

מען זעת דארך איז דער גمرا, די גمرا זאגט איז בבא מציעא (פר): ב"ר רב כי אלעוז ב"ר שמעון, או נאך דער פטירה האט מען געזען או עם קומט אroiים ואוaris פון זיין אויער, איז ער געקומען איז חלום און געזאגט איך האב אמאל געהערט זילותא דרבנן און איך האב נישט מוהה געווין, ממילא איז אויריסגעקומען אוואריס פון דער אויער, און דאם איז נאר זילותא דחכמים, איז חיליה וחיליה זילותא פון השם יתריך, או מען איז מולול איז דעם אייבערשטנים כבוד, מען שוינט נישט דעם אייבערשטנים כבוד, איז אסאך ערגעדר.

עם שטויות אין מדרש או דער אייבערשטער וויינט און שרייט אויף זיין כבוד, איזו שטויות אין מדרש איך, דער אייבערשטער האט געשריגן נאכן חורבן וואו זענט עטס, נעטס ענק און אויפן מײַן כבוד, איז אברהם און די אנדרען צדיקים געקומען און געזאגט, ווייזוי קענסטו זען די איזין זענען אין גלות, מען שלאגט זוי מען הרג'עט זיין, נאך זאגט דער מדרש, אברהם אבינו האט געזאגט צום אייבערשטן, ווייזוי קענסטו זען דער חורבן בית המקדש, יצחק אבינו האט געזאגט ואי' השה לעולה און ער האט זיך געלאות מקריב זיין פארן אייבערשטן, האט אברהם אבינו געוויינט צום אייבערשטן איז זיך אנגענומען פארן אייבערשטנים כבוד אויף צוויי ואבן, או מען שלאגט, און מען האט נישט קיין אמונה. פשט איז אויף די צוויי זאכן האט דער אייבערשטער געוויינט, און אברהם אבינו איז זיך

געקומען אונגעמען אוון וויזן פארן באשעפער או אונז פילן מיט דיין צער, אונז לעבן מיט דער צער השכינה. דאמ איז אינס פון די גרויסע עיקרים.

א מענטש דארף וויסן, יעדער איד, ווער עס קען רעדן זאל רעדן, ווער עס קען ווינגען זאל ווינגען, ווער עס קען מהפלל זיין זאל מהפלל זיין, ווער עס קען טוּן לכבוד שמיים דארף טוּן.

איך האב גערעדט מיט די ברידער, זיַּה האבן נישט אוווי דעם ריכטיגן שפראך, אבער זיַּי גיעען אוד מעורר זיין פאר דער וועלט, מען דארף וויסן וואם אונז דארף מיר טוּן.

איך בין נעצטן געווען ביים שבע ברכות, האט מיר געוזנט דארט אינער, או עם האט אים אונגערוףן דער סאטמארער דיין או ער פארט קיין ארץ ישראל אונז מען האט אים געסטראשעט. האט ער מיר געפרעגט, האסט נישט מורה פאר דיין לעבען? זאג איך אים הער מיר אוייס, פאראייר איזא צייט ווינטער בין איך געווען ל"ע נישט געזונט, אוזי האבן די דاكتויריים געוזנט, אונז די דاكتויריים האבן מיך דערשראָקן אויך דארף מיך גרייטן אביסל, מען קען נישט וויסן זיכער. איזו ווען קען מען זיך גרייטן, כל עוד בו נשמהו יכו להשובת יציר אדמתו, ווילאָנג מען לעבט קען מען תשובה טוּן, איזו מען קען האפן צום אייבערשטן, עד יומן מותה תחבה לו להשובת, מען קען תשובה טוּן, בין איך אריבערגענונגן צו ערליך אידן, אונז איך האב מיר אויסגערעדט מײַן הארץ, איך דארף א תשובה, איך ווייס נישט וואם ווועט זיין מיט מיר, איך האב מיר מקבל געווען עפֿען א תשובה אויף די עבירות וואם איך האב געטן, אונז בחסדי ד' זעט אוייס או אלעט איז מסודר, אבער אויך בין אָרוּדים בחרב ובחנית אָקען שלאנן אונז אָקען אָמוֹנה פארן אייבערשטיינְס כבוד וועגן, אויה דעם וועל איך נישט תשובה טוּן, ממילא האב איך נישט וואם מורה צו האבן.

איך שפיר צו זאגן, או די אלע וואם פון זיַּערע בתי מדרשים קומען אָרוּדים די צעטליך, מאָר מען נישט אָריינטראָטען אין אוֹא בית המדרש, באִסּוּר גמּוּר, דאמ איזו מײַן מײַנוּגָּג, אָריינצּוּטראָטען אין די בתי מדרשים וואו די דרישות ווערטן געמאכט, דאמ איז ערנער ווי אלעמען. די אלע בתי מדרשים וואם זענען גע'אָסְרָט געווארן אין די פריערדיגע דורות דורך אלע גדוּלי יִשְׂרָאֵל, איז דאמ אָוּדָאִי נישט בעסער פון דעם.

זיַּיַּן אָן אָז אָגרוּם חֶלְקָה משפחָה מאָר נישט קומען צו זיַּער שמחה, איך זאג אָז מען מאָר נישט גיַּין צו זיַּער שמחות, אָפִילּוּ עַלְתָּעָרְן זאלְן זיך מונע זיין אונז גיַּין ווי וויניגער. דער באשעפער זאל העלפּן יתמו חטאִים מן הארץ, ולא חוטאים אָן תשובה טוּן.

זאל דער אייבערשטער העלפּן טאָקע, אין זכות פון די שמחה דא, בידיע ברידער זאלן האבן אריכות ימים ושנים טובים, ב"ה זיַּי זענען נחת בי די קינדער אונז אַיִינְיקְלָעָד אונז אור אַיִינְיקְלָעָד, דער חתן זאל אויפּשטען אָבִית נאמן בִּישְׂרָאֵל.....

דברי מחאה מאת כ"ק אדמו"ר מתרת חכם שליט"א

בעת שיעור ברמב"ם הל' יסודי התורה:

וז"ל: **וכל המעלה על דעתו שיש שם אלוה אחר חוץ מזה עובר בלא תעשה** (שנאמר לא יהיה לך אלהים אחרים על פני). וכופר בעיקר שזהו העיקר הגדול שהכל תלוי בו). עכ"ל הרמב"ם.

מ'דארף וויסן אלוה זה אחד ולא שנים, מ'דארף וויסן אז דער באשעפער איז איננו גוף,
רחמנא ליצלן אינער האט מיר געווואזון היינט מענטשן זאגן, אינער שריבט אויף א מענטש אויף א רבוי - איננו גוף ולא ישיגוהו משיגי הגוף,
מ'דארף אויפפאסן ס'אייז דברים חמורים איזו צו שריבן אזא לשון אויף א נברא חיליה וחילילה, מ'שריבט נישט אויף א נברא אזא נוסח... מ'האט געשריבן אויף א נברא איננו גוף ולא ישיגוהו משיגי הגוף, מ'שריבט נישט אויף א מענטש אזא לשון, ס'זעט אויס אפיקורסט, ס'זעט אויס אפיקורסט... און אמת'ן מענטשן דארפן מוחה זיין

כפמים קרים על נפש עייפה הו החרבות
 לבחוורים, הבלבול והספיק שליטה וערובה
 את דעתם נעלמו כלל היה. דרך החסידות
 הנאה לפניהם כשלוחן ערווה ומוכן לאכול,
 לראשונה הבינו והשפילו במשמעותו של
 מסיד ובמטרתו עלי אדמות. החיכינו במחנות
 התחשרות וחוכמה, והפנימו לדעת **שהרבינו הקדוש איננו גוף ולא ישיגוהו משיגי הגוף.**
נערץ ונקדש, מעל לכל דמות ודמיון.

בפערצה מיחdet הוקירו הבחורים והחשיבו
 את ראש החרבות שליחי הקדש שהתחמשרו
 להעביר ולנהנחיל את דברות הקדש ששטעו

תסמננה שערות הראש

בשורות אלו ננסה לתאר, עד כמה שאפשר, את המצב הקשה בכת ויזנץ.

הכהנים מגביהים הטלית מעל העיניים ועומדים לכיווןם.

ט. הסדר הוא שבכל קטע מהתפלה המנהיג מסיים בקול ואז החזן. וכשהמנהיג מתחילה לומר בקול חלק מהציבור עדין אוחז באמצעות (ביבהמ"ד רועש), וכולם משתמשים ברגע אחד עד שהחזן מסיים ואז מתחילה מיד את הקטע הבא. לדוגמא העידו כמה פורשים שהמן פעמים אמרו אה"ר עד "כ"י בנו בחרת"omid שמע ישראל.

. בל נשכח שבכל שבוע לפני שוכן עד, אומר המנהיג בקול "פלוני אלמוני בעל שמחה, עד אחר שמו"ע, (כלומר שישמש חזן).

יא. בסוכות אף אחד אינו מחזיק לולב בהל והושענות, רק המנהיג בלבד מחזיק לולב.

יב. יב שבט נקבע ליום ט' ר'ה לחסידות. בערב החג טובלים, ולובשים בגדי שב"ק, ואוכלים סעודת יו"ט, ושרים את שירי השיטה (mobia בפרט). בביבהמ"ד הפרוכת לבנה, ומתפללים בנוסח יו"ט. (עדין נאמר עלית למרים שבית שב"י, שהמנהיג הוריד ממרום את החג הנ"ל, יב שבט ר"ת שב"י).

יג. בכל שבוע יוצאים כל האברכים לרחבי הארץ לעסקנות", ככלומר התידדות עם בעלי עסקים דתים וחילונים, כדי לגייס מהם תרומות, (cutut יש להם הוראות קבועות חודשיות בסך שלוש וחצי מיליון שקלים). ג. ב. המנהיג בעצמו ג"כ נהוג להתיידד עם עשירים ועשירות מכל המגזרים למטרת הנ"ל.

יד. בעבר נכנסו ראשי חברות אל המנהיג, לבקש שאברכים צעירים לא ישתתפו ממשום שמירת עיניים, והמנהיג צריך שהוא מריח בזה מרידה.

טו. השנה באחד הדרשות אמר שבוחר שהולך עסקנות בקניען, וכואב לו עדין שאין יכול לשמור על עיניו, יש לחשדו שהוא מורד.

א. הערך הגבוה ביותר הוא המנהיג, וההתבטלות אליו. וזה סובב הולך הכל, תורה, תפלה, שב"ק, יו"ט, אמונה, חינוך, וכל סדר היום, והחימם, והבית.

ב. המנהיג הנחיל לחסידיים בדרשותיו, שלמד מאביו שיטה, לפיה, הדבקות ברבי הקדוש, זהו התכליות היחיד של איש ישראל, כי זהו הדבקות בהשי"ת, בכיכל. וצריך להאמין ברבי הקדוש אמונה עיונית, שכל המושג רביה זה מעלה מהשגת אנוש.

ג. המנהיג מוסר דרישות ארוכות בעניין השיטה הקדושה שלו, ויצא מזה ספר בשם "ובו תדבק" שלוש כרכבים, מלאים מן אלZN מדברותיו אודות השיטה, מלא בשכנוע ושטיפת מוח, שמי שאינו שוואנץ הוא בעל גאויה, (פ"א ציווה לנכבד הקהיל להזכיר את הפערענצעס לטיש כדי לבטל הגאויה, ואמר לאחד מהם שירגש בזה טעם מעין עולם הבא), או נחיתו לאנשי הרחוב, והבטל למנהיג מתענג בכל רגע. عشرות רבות שמוסען נאמרו בעניין, לאנשים, לנשיות, ולטף.

ד. באחד הדרשות אמר ששאייפטו היא, שגם אם יכנס לביבה"ן בו"כ לפני נעליה עם ארטיק, עדין יאמינו בו.

ה. בכל חודש יוצא חוברת "לעקבינד" שאין בו כלום חזץ משטיפת מה מגיל צער, לטרור, לכפירה ומיניות, וגם, למרוד בהורים בעת הצורך, (מצ"ב צילומים).

ו. בהוראת המנהיג, שרים "וכולם מקבלים" (קבלת עול השיטה, מצ"ב), בשב"ק לפני קידוש, בר"ה לפני התקיעות (אחרי למנצח), בו"כ לפני נעליה, ובחופה לפני ברכת אירוסין.

ז. השיר הנ"ל, הוא ג"כ קמיע (בכתב אשורית), לשמירה, ברכה והצלחה.

ח. בתפלות עם המנהיג, מתפללים שמו"ע לכיווןם בעניינים פקוחות, וכן בקר"ש כנ"ל. בברכת כהנים,

כג. אני מכיר מקרוב מקרה מצער, שהמנהיג שידר בחורה יראת שמיים בת של באטשי (כינוי למי שאינו שואナンץ), עם שואナンץ שחסר לו יר"ש ברמה ניכרת, ונישאו לתקופה והתגרשו.

כד. המנהיג מדבר עם נשים באריכות, ולפעמים ביחסות. ואמר פ"א לאשה מלעד "איך האב דיר ליב, יוסי (בעליה) האט דיר ליב, באשעפר האט דיר ליב". ואומר לחתן "א שיינע כלה". ואין להאריך בכgon דא.

כה. מצ"ב הקלטה, משיחה לנשים מפני משפיע בכת, שמספר כמה המנהיג דואג לנשים, ואוהב אותם אהבת נפש, ומכיר אותם בשמותיהם, אשרנו שזכינו.

כו. פ"א דבר עם אשת באטשי, על הנהגת הבית, ועל דבר מסוים אמרה "אשה כשרה עושה רצון בעליה", וצוחה עליה ככרוכיא.

כז. אמר להרה"צ יעקב יוסף בן האדמור מסקווירא, שישקיע בנשים, כי אם יהיה לו את הנשים, יהיו עמו גם הגברים.

כח. בכל מקום שכותבים בס"ד, מוסיפים מהר"כ, ר"ת "מיטן הייליגן רבינס כה".

כט. בספריהם כתובים במקום לה"ז, "לרביה"ק הארץ ומלאה" עפ"ל, (מצ"ב תמונה).

ל. לסידור יש סימניה עם הכתוב "דע לפני מי אתה עומד, שטעל זיך פאר די הייליגע צורה", עם תמונה המנהיג, (מצ"ב).

לא. מצ"ב פסק הלכה, שמותר לצריך להניח את ספר המנהיג על סידור וחומש, כי החומש זה אמצעי והמנהיג הוא התכלית. עניין זה מוזכר גם בקונטרס לדבקה בו, מצ"ב.

לב. שמעתי מעוד ראייה, כשהמנהיג הגיע לחתונתה, והמחזון התפלל מעריב, ניגשו אליו באמצעותו, ואמרו לו שהשכינה עצמה מגעה.

לג. שמעתי מעוד ראייה, מעשה שהיה בביהמ"ד בב"ב, בקריאת התורה דשב"ק, קראו לשואナンץ לעלות, ושאל אותו הבעל קורא, אם מסכים לומר שהמנהיג

ט. אין כזה מושג זמן תפלה, לא בלוח, ולא ב"קול ויזנץ" בזמןנו היום.

יז. ביום אחד הציבור מתפלל עם המנהיג, התפלה מתקיים כשהמנהיג מוקן, וכשמתהחרת השעה, מחלקים מזונות לציבור בביהמ"ד. בפורים בלילה (שנת תשפ"ד), הודיעו שתפלת שחרית הייתה מאוחר, וכי שרצו שיאכל את סעודת פורים לפני התפלה וקריאת המגלה, (מה"ד לגבי שהחכימות?). וכן היה שהתפללו ארבע ורבע עד השקיעה.

יח. גם המנהיג עצמו אינו חשש מלאכול לפני התפלה, כמו פעמים ראוו אוכל מזונות אחרי הטיש דليل שב"ק, כשהסביר האיר היום.

יט. אין שעות אצל המנהיג. טישים נגמרם בשבוע בבוקר, של"ט מתחיל ב11 בלילה, תפלה שחרית אחרי הצהרים, (פ"א אמר למשהו, שאפשר להעמיד "שומר" על חוץ), ולעתים מודיעacha'צ שאין יוצא לשחרית כלל.

כ. בסוכות או שפידין דמשה, אחרי הטיש מפנים את השולחנות והכסאות, וכל הצבור עומד זקנים עם נערים, והמנהיג מסתובב באמצע, ושרים את כל שירי השיטה. חלק מהשירים מלאו בתרנגולות ידים, שכל הצבור גדולים קטנים עושים ייחודי, והמנהיג מסביר את תוכן השירים ומשמעותן. חלק מהשירים והתרנגולות מושרים גם בחתונות השווונצימ.

כא. כשהמנהיג הגיע לביקור באלעד, וכן אח"כ כסבא לonden (טבת תשפ"ה), וכן חדש אדר לפני החתונה לנכד המנהיג, כולם טבלו במקווה, ללא יצא מן הכלל.

כב. המנהיג מנהל את השידוכים בכת, ואת פיו אין להמרות. (עניין זה נזכר אפילו בספר ובו תדבק), לדוגמה פ"א הגיע מישחו עם רשימה של שידוכים, והמנהיג שאל אם הצעו עוד, וענה שזה לא רלוונטי, וציווה שיביא רשימה מלאה. כשהabei רשימה, המנהיג בחר שידוך לא מתאים, והשתדכו בליית ברירה.

"פערדמאן" (רא"ד פרידמאן), "אותו האיש פון מאנסי" (הרבי ר' מזינץ), "شمיגער, שמנדריך, ימח שמייניק", (הרבי ר' מזינץ), "אלע צ'יפסיט זאלן פלאצן, רשיים" (חסידי ויזנץ).

מב. פ"א יצא הוראה לבתי החינוך, שכל התלמידים כתבו על פתק "ישראל בן לאה אסתר", ושרפווה באש בפומבי.

מג. כספרשו משפחות ויצאו ילדים מהחידר, אספו את הספרים (כולל ספרי קודש) והכסא של הילד הפורש, ושרפו הכל, תו"כ שירת "וכל קרני רשיים", כ"ז בטקס رسمي עם המלמד.

מד. בביham"ד בויליאמסבורג, היה אחד שתרכם את הפרוכת והרבבה ספרי קודש, אותו יהודי פרש מהחסידות, ושרפו את הפרוכת שנשא את שם הפורש, ואת כל הספרים שתרכם זרקו לפח. כ"ז נעשה בפיקוח שליח מיוחד מארץ ישראל שבא במירוח זהה.

מה. בחודש סיוון תשע"ו כשהתקיימה הכנסתת ס"ת לביהמ"ד ויזנץ, לע"ג ר' מז'יקוב (חתן האמ"ח), עשו עצרת מחאה והטינו את הפרוכת, ודברו דברי בלע על הצדיק הנ"ל, והפיצו פלי"ערם להশמיצו ברחובות העיר, ואמר אז המנהיג, שהכנסת ס"ת הנ"ל מביא חרון אף בעולם.

מו. בשלושה יישובות נערכו פוגרומים בשנים האחרונות. בישיבת באבוב (הכל מצולם), עקרו מזוודות, זרקו תפילין וערשות ספרי קודש לרצפה, קרעו את הפרוכת, ניסו לפתח את הארון קודש, ובנס הארון היה נועל, (ראש הישיבה הג"מ לורייא, כששמע מה שעולו שם, בכיה בדמעות).

מצ. באנטוורפן ברחווב יאקאב יאקאב, שכון ביהמ"ד יש"ק דחסידי ויזנץ, והיה רשום ע"ש המתפללים (חסידי ויזנץ), שופץ בשעתו ע"י יצחק קסירר ז"ל, חסיד ויזנץ. חתנו המקורב אל המנהיג, פעל בתחום ובמרמה שהיה רשום ע"ש, וכעת פנו אנשי הכת לערכאות הגאים, ונפסק לטובתם, וגורשו ממש את המתפללים והיש"ק. בשב"ק הבא נכנס לשם גאב"ד אנטוורפן ר' אהרן שיף, ומיחנה נמרצות על מעשה הגזילה, וכן יצא פסק מב"ד

אין אלקים, ואמר "הרבי הקדוש הוא ... עפ"ל, למול ס"ת.

לד. שמעתי מудי ראה, מעשה שהוא, לאחר הטיש בליל שב"ק, המנהיג נכנס לחדרו והיה חם, בחור הדליק את המזגן, ואין מוחה.

לה. עוד בהיכל ברוך, באמצע הבاطע, אברך הדליך מזגן מול עיני המנהיג ואין מוחה. (בידינו עדות עם שמות).

לו. פ"א בשבת בלילה שבו לב שהמיחם בביham"ד לא עובד, ובא בחור והדליך את המיחם בפרהסיא. ביום ראשון דנו הבחורים בישיבה האם צדק הבהיר שהදליך, והמשגיח (גדליה דוד מאיר), אמר שהיות המנהיג אוהב שמתפללים בתלהבות, ואם לא יהיה קפה לא יהיה כח, א"כ יפה עשה אותו בחור שזכה את הרבים. (בידינו עדויות).

לצ. מצ"ב מבחן בחסידות, עם שאלת מה"ד חילול שב"ק במקום שוואנצנות, וכן מה"ד אם שומע באמצעות שמו"ע שהמנהיג יצא מחדרו, ועוד כמה שאלות כאלו, ע"ש.

לח. איש אמונה של המנהיג, דוד משה סגל, ידא אריכתא של המנהיג, האחראי על מערכת החברות (התאספיות שבועית, לילボן תורה השיטה, ולדבקות בה), והכוונת מערכת לעקבינד, ועוד עוד, אמר בדרשה בב"פ בזה"ל, "כל שהרבוי הוא יותר נגד התורה, הרי אז מקיימים יותר מצות אמונה והתקשרות לצדיקים" (מקולט).

לט. בكونטרס זמירות שליהם מופיע נוסח תפילה אל המנהיג, (מה עם "אין ראוי להתפלל לזרלו"), מצ"ב.

מ. רשימה קצרה מהביטויים הרשמיים על המנהיג, "הכמה"ט", "הייליגער רב", "מקור השפע", "א שטייך באשעפער", "היסע תפנות צום הייליגן רבין", "להתוויד ולהגלוות כי הייליגער רבி מלך על כל הארץ", "עלית למרים שבית שני", ועוד שלל ביטויים.

מא. חלק הביטויים הרשמיים על צדיKi אמת, "ר' גילה" (ר' מז'יקוב), "שמונדריך" (ר' מונדריך),

נה. כמה דוגמאות מני אלף בענין הנ"ל, בתחילת אמר המנהיג,שמי שמעוניין יכול לעוזב. בא אלו אברר להודיע שמעוניין לעוזב, והמנהל קיללו קלות נמרצות נוראות.

נט. יעקב ולצ'r פרש, זכה שביל יומם היכפורים(!), הודהק דלת ביתו עם סיליקון.

ו. פנחס נימן, מלבד מכות נמרצות בעת חתונת נכדו, זכה ג"כ שבגדיו נגנבו ממנו במקה.

סא. משה לבין, מזיכר לשעבר, זכה שהשחיתו את רכבו כליל בליל שב"ק, (ניפצו שימושות ופוצטו גלאלים, מצ"ב תמונות).

סב. שלום לבין ב"ר משה, זכה לリンץ אמייתי ברחוב העיר (מצ"ב תמונות). וכן פרצו לבתו וערכו פוגרים, הרס וחורבן.

סג. אברך אחד פרש מהכת, וחבר לחסידי ייזנץ. יעקב איומי בניו הבחרים, נאלץ לחזור. ונצטווה להוכיח את נאמנותו, ע"י שיכתת רגליו לכל החבורות, יספר כמה רע ומר היה בויזנץ השני, וכן עשה.

סד. שמעתי מאברך שפרש מהכת, שיוהדי באטשי, שכנע אותו לפרוש, כאמור לו, שהוא כבר חיתן את ילדיו, ואינם מכבדים אותו, כי הוא באטשי, ואם יפרוש, ישאר גלםוד, וגם עתה, חייו אינם חיים, כשרואה את בניו זונחים את החינוך שחונכו לתורה ועובדיה, ועובדים ע"ז ממש.

סה. חדש בטבת תשפ"ה, כששהה המנהיג בלונדון, עלຽוך חנוכת הבית לבניין חדש לת"ת, וערכו הכנסתת ס"ת, מיחה נגדו הג"ר אליקים שלעציגער, ואמר על השיטה, שזה עבודה זרה, והסת"ת הוא ספר שכתבו מיין.

סו. המוצאות הוא הרבה יותר ממה שכתוב כאן וא"ז אלא קומץ קטן מכל הזרועות שיש.

סז. שמות, מקורות, ופרטים נוספים, מכל האמור לעיל, נשמטו, מכיוון שתכללה הירעה מהכıl.

סח. להערות ולהשיג מסמכים נוספים מהכת יש לשЛОת אמייל ל: avodazora3@gmail.com

ע"ז. כשמעו זאת המנהיג, דרש ברבים דברי בלע על הרב הנ"ל.

מח. לאחר מעשה הנ"ל, הרב רם"מ מזינץ ק"י מישא מהה רבבים על הנ"ל, ועל שיטת השוואאנצנות בכלל.

מט. מי שעוזב את הכת, עובר התעללות נוראה, מבניו, ומשפחתו, ומשאר החסידים. זה כולל השמצות, הכאות, יריקות בפרצוף, ושאר דברים רעים. מובה הקלטה מהמנהיג שמשמעותם מעשים כאלו.

נ. בפורים עשו הצגה בטיש, איך בן של באטשי מתווכח עם אבי, ואומר לו נחרצות, "אני נשאר פה ואתה לך לאיפה שאתה רוצה".

נא. יש כמה בחורים ובchorot שנוטקו מהוריהם, וקוראים להם בפומבי "יתומים", כי הוריהם מתו בראוחניות).

_nb. ק"י ג"כ, שלדים של באטשיים (אנשים שאינם שוואאנצנים שלא פרשו מהכת מסיבות שונות ומשונות וד"ל), מועברים לאומנה במשפחה שוואאנצית, בלי לשאול את ההורים כלל. (בידנו עדויות).

נג. יב שבט תשפ"ד, אמר המנהיג בדרשה, ששוואאנצנות, ציר להיות בראש הרשימה, לפני קשרי משפחה, גם עם אבי ואמו, (מצ"ב).

נד. בשמחת תורה תשפ"ה, חולק לילדים דגלים, עם ציר הר סיני ועשרה הדברות, ללא "כבד את", (מצ"ב). התופעה הנ"ל חזר ע"ע, בגלוי לעקבינד שבט תשפ"ה, (מצ"ב).

נה. בדרשה לילדים נאמר, שאם שומעים בבית משה שנוגד את השיטה, יש לדוח ע"ז לממוניים.

נו. בידנו עדויות על כמה מקרים שהמנהל בעצמו פירק משפחות.

נז. במקרה הידוע לי מקרוב, חטפו ילד בן 12 מאמו, והטיסו אותו ללונדון, ההורים נפרדו והתחלו דיון בב"ד, עד שהאב פנה לעריאות, בהוראת המנהיג, באומרו, שהמנהל יודע יותר טוב מכולם, מה מותר ומה אסור. אותו אברך נהיה חתן המנהיג, בזיו"ש.

מורדים בהשם ושותעים בקהל ההיליגע רב'

אולי אפשר לומר, גם שאין זה הפשט במדרש, אבל כשבני ישראל יצאו מצרים, כתוב שהיו אחד מחמש חלקים, ויש אומרים אחד מחמשים. כשהגיעו לים סוף, היה יכול בין ארבע קבוצות, אם לחזור למצרים, או ללכתבים, ומה רבנו אומר לשוב למצרים, כתוב וישבו ויחנו וגו'.

וכתוב בספרים, שעמוד הענן המשיך בדרכו, ומה רבנו אומר להיפר, **כלומר שהשי"ת אומר כו"כ, וההיליגע רב' אומר להיפר, וכל ישראל שומע בקהל ההיליגע רב'.** הרי זה בחינה של משוגעים. ולפי"ז, לא פלא שהשר של הים טען, הללו עובדי עבודה זרה. אבל האמונה הזאת, זהו שקרע את הים. עם האמונה הזאת נלך, עד ביאת המשיח.

(מתוך דרשה ליב שבט תשפ"ה)

עוד מדברי ראש הכת - דברי כפירה

מתיishaו – אמר ר' מסויים התלונן בפני רבייה"ק על כך שהוא מרגיש שחסר לו בקירבה עם הקב"ה. ענה לו רבייה"ק במתיקות לשונו: מה יש לך עם הקב"ה, מה אתה מבין, אתה צריך לדעת דבר אחד – הקב"ה, זה הרבי שלך. הרבי שלך – הוא הקב"ה.

(معدיות הפורשים)

עוד מתור דבריו בזלזול על תלמידי בעש"ט

...אתה יודע, אתה עוד זוכר קצת – חיים מאיר – מארץ ישראל, חיים שטרן וודאי זוכר. היה זה דבר, שהיהoso ועגלה והבעה"ב היה יורד עם השק, וצעוק **'אלטע זאכן, אלטע זאכן, אלטע שמאטעו'.**

בצוויתו באטע שכל אחד יגיד איזה ווארט, ווארט יפה מאד, מתלמידי הבעל שם, הרב ר' אלימלך רבי ר' זושא, קדושי עליון, יפה מאד. זה טוב בשביל **ה'אלטע זאכן**. אני רוצה שה'צוויתו באטע יהיה כמו בארץ ישראל, באשדוד, באלעד, אצל זה הרוי טיש.

(מתוך דרשה לקהילה בויליאמסבורג)

דברי כפירה ומינות בשיעור מאת יוסף ברטולר ראש חבורה בכת

בשביל להבין טיפה בדרך משל, מה הכוונה שהצדיק נקרא שבת, כמו שהבנו מוקדם את המשל של המים בברץ, אז גם בהשפעה שmag'ua מהעלומות העליונות עד למיטה, זהה כולל כל סוג ההשפעות גם השמויות וגם השפעות רוחניות שאדם זוכה לקבל. כסף, בריאות, נחת מילדים. וגם ברוחני, טעם בשבת, תורה הקדשה, קדושה, וכל הדברים שאנו זוכים להם מՁב"ה. אז יש לפחות זה שלוש תחנות, יש את מקור הברכה, זהה הקב"ה שנקרו מקור הברכה כמו שאמרם ברוך אתה ד', והכוונה אתה - הקב"ה הוא מקור הברכה, ברוך הכוונה מקור הברכה.

וالمוקם שם נמצאים כל שורש הברכות, זה קצת דברים גבויים, אבל בשביל להבין אנחנו ננסה להפשיט כמה שיוטר, המקום הזה נקרא שבת, لكن נקרא שבת מקור הברכה, כי היא מקור הברכה - אמורים בלבד, וכי להבין, אנחנו נסתכל אליו, להמשיל את זה לגשמיות, כמו שיש מחסן ענק בעקב שמי שיש שם כל סוג ההשפעות, מדפים שלמים עם מתנות ופקלאר, והמקום הזה נקרא שבת, ממש יורד כל ההשפעות, כמו שאנו אמורים בתפילה 'כל ששת ימים מיניה מתברכים' - כל ששת ימי השבוע מתברכים מהשבת.

אבל יש צינורות שמורידים את השפע מלמעלה למטה, מי האחראי על הצינורות? בעברית אמורים, מי ישב על השיבר? מי אחראי על הצינורות זה הצדיק אמרת, גם הוא נקרא שבת, הוא אחראי על העברת הסchorה, אף אחד לא יכול להעביר את הסchorה בלי הרשות של הצדיק אמרת, אף לא הקב"ה עצמו, הוא קבוע בתורה 'צדיק גוזר והקב"ה מקיים', וכן הקב"ה גוזר וצדיק מבטל, כמו כתוב 'מי מושל بي - צדיק'. יהיו אלה שיצעקו על המילים האלה, יהיו אלה שיגידו על הדברים האלה זהה עבודה זרה, אבל זה מה שכותבו בגדרא וזה מה שכותבו בספרים הקדושים, אנחנו לא המצינו שום דבר מעצמנו, כן, 'מי מושל بي - צדיק', הקב"ה אמר את זה, עוד מעט נגיע לזה עוד יותר, והדבר הזה נקרא שבת, لكن הצדיק נקרא שבת, כמו שההיליגע רביה מספר, שההיליגע ארבת ישראל היה לומד זהה הקדוש באמצעות השבע, והוא אומר 'היליגע שבת, היליגע שבת'. זה מפheid, ההיליגע רביה שמעון הוא היה שבת, התלמידים שלו קראו לו שבת, ומazel צדיק אמרת נקראים שבת, כך כתוב בכל הספרים.

התהנה השלישית זה האדם שאמור לקבל את השפע, ואם אדם לא מכין את הכללי, השפע לא יגיע, אבל אני לא רוצה הגיעו להיכנס לנקודה הזאת של האדם, כבר דרכו בעבר ונזכר עוד בהמשך, אבל בעצם אני רוצה להתייחס לנקודה הזאת, אם אנחנו נבין במה שכותבו בספרים הקדושים, כמו שאמרנו למשל, אם פתאום אין מים בברץ, אז יש שלוש אפשרויות, או האדם סגר את הברץ אצל ביתו, או סגרו את השיבר, או שסגרו את מקור הברכה.

از מה שכותבו בספרים הקדושים שלגביהם השפע שבא משמי יש אחד אחראי, רק הצדיק אמרת כביבול, וזה כתוב בתפארת שלמה בצורה מפורשת בפרשנת נצבים, אפשר לעיין שם, הוא מביא את המשל הזה, אולי זה לא נצבים, אבל בכל אופן הוא כותב באיזה מקום, שככל השפע שבא לעולם, בא מאת הצדיק אמרת, והוא כותב שם 'ובזה שייכים כל התפילות'. ומה הכוונה שבזה שייכים כל התפילות? הכוונה היא שכאשר אדם מתפלל, הוא אמר לדעת שאמנם אנחנו מתפללים אל הקב"ה, עוד מעט נגיע לזה יותר, אבל אנחנו צריכים לדעת שמי למעשה אחראי על הבקשה שלנו, הן להעלות את זה לשמיים, והן להוריד משם את השפע? אך ורק הצדיק אמרת, הקב"ה כביבול אומר לנו, שמעתי את הבקשה שלך, אבל תדע לך, שהאחראי להחליט אם כן להוריד, או לא להוריד, זה הצדיק אמרת. הוא ה'תגזר אמר ויקום'.

ולכן, זה אחד המטרות שחסידים היו באים אל הצדיק אמרת בשבת, כי בה שם באים לצדיק אמרת בשבת, הם אמורים בעצם ההגעה שלנו, היליגע רביה, אנחנו מאמין שאתה הבחן של שבת, והכוח של השבת נמצא בידיים שלך, כמו שאנו אמורים בקידוש 'יכולים השמים והארץ וכל צבאם' בשבת בלילה, אנחנו כביבול מעדים בשבת שהקב"ה ברא

את העולם, וכמוון גם עם שמירת השבת, אותו דבר גם כשאנחנו באים אל ההיליגע רב' בשבת, זה בעצם **להציג** אמונים ולהביע עדות, שנחנו מאמנים שכוח השבת נמצא אצל **ההיליגע רב'**, ובמילים אחרות, **שכל מה שיש לנו בחים זה אף ורק דרך ההיליגע רב'**, דרך הצינור שההיליגע רב' משפייע. וזה גרגיר אחד של סיבה שהhiligay rab'i יוציא איתנו לשבת עם כל העולים ביחיד אנשים נשים וטף. בפרט בשבת שירה שזה שבת של אמונה, שקריעת ים סוף היה אמונה - **דרך משה רבינו**, וגם בפרשת המן, אנחנו באים ומתאספים בשביל להעיד שגם הקריית ים סוף הפרט שמן הפרט שלנו, אנחנו מקבלים את זה אף ורק מהhiligay rab'i, ولكن אנחנו מתאספים בשבת, **להגיד שנחנו מאמנים שהhiligay rab'i הוא השבת שלנו, הוא מקור השפע שלנו.**

ישו **כאליה שישאלו**, אז למה אנחנו מתפללים להקב"ה, **שנתפלל אף ורק להיליגע רב'**? אז ראשית אני רוצה להפנות את השאלה למקור הדברים, מי שcribes את זה, הזוהר הקדוש, וגם תלמידי הב羞"ט, אני רוצה לצטט קטע של hiligay rab'i ר' אלימלך, כן, זה hiligay rab'i ר' מילך שככל העולם נושא אליו, hiligay rab'i ר' מילך שכולם כאלו מצטופים בציון שלו, אבל במה שהוא כותב אני לא כל כך בטוח שמאמנים בו, הוא כותב בפרשת מקץ, שהקב"ה מסר מתנה לצדיק את כל הבריאה, ומסר את הנהגת העולם בידו, וכל צבא השמים משתחווים אל הצדיק, כי רק ממנה הם מקבלים את השפע, וזה מה שאנחנו אמרים בתפילה כל يوم, 'אתה מחייב את כלם', 'אתה' זהה עולה על הצדיק אמרת, מי שרוצה יכול לעין בפניים, על הפסוק 'ויפתור יוסף את החלומות' בספר הקדוש נועם אלימלך. אם זה היה היהם היו זורקים את הספר, גם החסידים, אנחנו יודעים שבתקופתו, המתנגדים היו מחזיקים את הספר מתחת לשולחן, ושמים על זה את הרגלים. **לצערנו, ד' ירhom עלינו, אבל היום יכול להיות גם כאליה שקוראים לעצם חסידים שיצעו על זה שזה עבודה זרה, ומשתף שם שמים ודבר אחר'**, נבער, אנשים שלא יודעים בכלל מה הם אומרם, אפילו לא מבינים את הפירוש פשוט של הגם' הזה, אבל בלי להיכנס לנקודה הזאת עכשו, כך כותב hiligay rab'i ר' מילך, והרי צריכים לכואורה להפנות את השאלה אליו, למה הוא לא שינה את סדר התפילה, אנחנו נתפלל בתפילה ברוך אתה hiligay רב'? אבל הוא השאיר את התפילה כמו זהה, כי אנחנו אמרים ברוך אתה ד' אלוקינו מלך העולם, אנחנו מאמנים ומכוונים בראש, שאמנם התפילה מכוונת אל הקב"ה שהוא מקור השפע אנחנו מתפללים אליו, אבל בראש אנחנו זוררים יודעים ומאמנים שכתוב בספר חסידים זה אמרת, אנחנו יודעים **שכל מה שיורד לנו, הכל מהhiligay rab'i**.

נוסף בסוגרים, זהה לא למחרי שנחנו לא מזכירים את המושג hiligay rab'i בתפילה, כי אנחנו אמרים שלוש שמות, ד', אלוקינו, מלך העולם, צריך פשוט לדעת שד' אמנים זה הקב"ה, הוי"ה מלשון היה והוא והוא מהוות את כל הבריאה, אבל אלוקינו, זה כח הנהגה, כתוב בספרים הקדושים שהצדיקים נקראים אלוקים, אז כתוב אלוקינו וזה גם רומז על הצדיק - על hiligay rab'i - בחינת אלוקים. אני לא אומר שה' קוראים להiligay rab'i אלוקינו, זה אסור להגיד, אבל כן, הצדיקים נקראים אלוקים. אותו דבר מלך העולם, מי ממליך את הקב"ה בעולם הזה? מי מגלה מלכות שמים בעולם הזה?, וגם כתוב בספרים הקדושים מלשון הגם' 'מן מלכי רben' אז זה גם hiligay rab'i. אז זה לא למחרי שלא מرمצים בתפילה על hiligay rab'i, שאמנם הפירוש פשוט אנחנו מתפללים לכב"ה, אבל אנחנו זוררים בראש, ומאמנים בראש, שאמנם אנחנו מתפללים אל הקב"ה, אבל חייבים להאמין בצדיק אמרת, כי הקב"ה אמר, שהוא אמן הוריד את השפע, אבל מי הבעל הבית על זה? מי האחראי על זה? hiligay rab'i. ובעצם אנחנו חוזרים לשאלות ששאלנו בשיעור 65 על התפילה, השאלה הראשונה הייתה למה אנחנו מתפלל אל הקב"ה כאשר אנחנו מאמנים שהכל מהhiligay rab'i? על זה דיברנו היום בסוף השיעור.

רשעים אפילו על פתחה של....

אף בימים אלו כאשר משלחות של הכת נשלחים לכל עבר, לכל רב ומורה, להכחיש את המפורסמות ואת כל המצוטט מפייהם ומפי כתבים הרי הם ככלב השב אל קיאו, ובספר אוז ישיר' הנמצא כתבת בשלבי הו"ל לקרהת יום אידם י"ב שבט ש.ג. הדפיסו שוב דברי הבל לעג ולהג כדרכם הנלוזה.

מצו"ב קטע אחד מתוך הספר הנ"ל

כל

פרק ג' - ובמושה עבדו ♦ במשנת רבייה"ק שליט"א

לפשר הדבר, ווין לו: 'מיין רבוי פיטט אוין דיר און אוין דער גאנצען וועלטן!'

ועל דורך זה דכירנא כאשר לרבל שמהה שבת בצליו של אבי הפל' אחד מאדמור"י דורוגנו, ואחד תנונה בפני מי מחסידיו לפשר מנהג מסויים שנרגב בו רבנו, שהרי נראה מזרע ותמונה. והלה השיבו כהוגן, בתוקף עוז: 'לו היה משה רבינו נוהג כך, גם הייתה מקשה ותמונה?'

וממה נפשך, אם איינו מאמין ברבו כמשה רבנו, מופרך הוא - שהרי אטאפשותא דמשה בכל דרא ודורא, "גומ' בר' יאמינו לעולם - בנכאים הכאים אחריך". ואם גם על משה רבינו היה מקשה, הלא כופר הוא בך באחד מ"ג עיקרים: "איינו מאמין באמונה שלמה שנבואה משה רבינו ע"ה היהת אמיתית" וכו' ...

על נס

על כל פנים היסוד הו: לחוקק כל אחד בדעתו: איין צרך איין מסוגל לדעת ולהבין הכל. אין לי אלא ללימוד על מנת לשמר ולעשות ולקיים. הרבי עבורי מקודח חיים ברוחניות ובגשיות, נקודות ושורש הדבקות. והרבי לכשעצמו הנו טبع אחר, מציאות נפרדת לגמורי, למעלה מהשוג�ין!

וע"י מוחשבה זו כבר לא יהיה אפשרתי לו מכל מיין ספקות וקושיות. אף אם יאמרו לו שהרבי עבר לכאן או מני איסורים ועבותות לא יהיה הדבר נגע לו כלל!

עובדיה ידענו באחד מצדיקי הדור הקודם, שחולל פעם בפומבי עוכדה שהיתה משונה מאוד ולא מוגבלת כלל בין חוני החדרים, ושאלו את אחד מחסידיו

לאור החסידות, הרהר בנפשו, א��וה לבל ידע אף אחד מי אני...

מתמיד?

ובפרט פשה הנגע ביזנץיה הן בעבר, האם היה מען דחו מען לומוד על ה'צמ"ח' כי היו 'מתמיד'? - לוvr היה אומר, לא היה שורד... והנה על אבי הפל' היללו ושיבתו כי היה מתמיד מופלג - ואם אכן לא זרחב, יתכן וטוב הדבר, וכי מה השגה יש להם ומה מחויבותם לביבם כלפי אבי הפל' - אך ככל שישים, בשעה וחורפה שזו תהיה דרך הביטוי

וכי יתארו וייריצו את הבעל שם טוב ה'על שהיה 'מתמיד'? זו כמה שמענו מבני הפל' את דברי ה'מדואה יהזאל' בתשובה ק"ה, שמה מתחאר את בני היכלו של הרה"ק ר' מענדלי רימונעוער, וכותב שידיעת ש"ס ופוסקים היהת לגיביהם מילאת זוטרא... הנה על הרבי ר' זושא אומרים שלכאורה לא היה דעתו בנדלותו בלימוד - אבל הלווא והיתה לנו נחלה ולוי אחד מליאון בגודל קודשו ולבוקחו - ועליו אמרו כי היה אמן במצוות "ואהבת את ה'אלקון" ... ועל אבי הפל' אמרו אחד הצדיקים כי עיבד ותיקן כל אחד ואחד מבניו וגידי לכבוד שמו יתברך. וזה תואר התואם את השפה הנדרות אודות תלמידי הבעל שם טוב: לא הסיח דעתו לריגע מדבקות ה' - אלו הם מושגים סביב יהודים אלו שמחודה "האופניים וחירות הקודש" שכיה לגביהם...

מביאו לחיים של חיים

ב' "אדם כי יקריב מכם קרבן לה", וכבר דקוק רשי' למה נאמר אדם דיקא ולא איש, אלא מהו אדם הראשון לא הקריב מן הגזל, שהכל הוה שלו, אף אתם לא תקריבו מן הגזל. ומוקשה השל'ה הפל' הלא מכין שהכל הוה שלו, לא שייך בו מושג גזל כלל,

אדם קרב אצל עצמו

בסופה"ק "אהבת שлом" לזכני הפל' זיעעכץ' וריש' וצאנ' מביא את דברי השל'ה הפל' בר"פ ויקרא [ולהכנות הענין נרחיב בהbabat דבריו הקדושים]: כתיב (ויקרא א.

משמעות "נורמאלי" בקוו הפנימי של אנשי הכת מפי ראש החבורה יצחק פרידמן (עפרא לפומיה):

לאמיר האפן אלעס ווועט ארייבער גיין כשרהה, אויפן העכסטן פארנעם, אויפן שענסטען פארנעם. אבער ווי נישט ווי, אסאך מאל איז דא, דער הייליגער רביגיט אויפן גאס און א מענטש גיט דורך, אונן סייערט א שטיקל ריבעררי.

אייז דער וואס אייז פארנומען מיט שיינע יוד'שאפט, ווועט צוקומען צו דעם שוואנס : וואס טשעפעסטו, אה, דער הייליגער רביגיט פארנומען נישט דיעיע זאכן, לאז, טשעפע נישט, דע הייליגער רביגיט אייז דא. אלץ דארף ער פארנומען, אלץ דארף איך וויסס נישט ווואס. אונן פראבירן דער שוואנס אוועק ריקון, כדי צו דען דעם פרעמדער וואס ברוב חוצפותו גיט ווי דער הייליגער רביגיט דאריך גיין.

**משא"כ וווען איך פארשטיי איז יתגדל ויתקדש שםיה ربָּא, זאל יענער אינטער גיין, גיט
מייך נישט אונ פון יענען, אונ ער כאפט בכל נישט קיין פלאז. איי, ער ווועט באראעןן זיין!
זאל ער באראעןן זיבן מאל, זאל בעסער זיין! מה פטאום, איך בין פארנימען
פארמערן דעם הייליגן רבינס כבוד.**

**א וודאי אייז דע מטרה איז דער גאנצער וועלט זאל אינדערקענען אין מלכות זיין,
הויעכקייט פון דעם. אבער במציאות, אויב שלאלאגט זיך דער נקודה פון ה' הַוְאַהֲלָקִים
איז דער הייליגער רבִּי איז מלֵךְ הָרָצֶן מיט עפָּס געפָּלָן פָּאָר יְעָנָעָם, דעמאטס אייז
דער פארהער ווי אונז קענען זיך טאפען וויאזוי אונז קומען צו צו דעם שבת.**

תרגום :

נקווה שהכל יעבור כשרה, ברמה הכל גבוהה והכי נאה. אבל קורה לפעם, שההייליגער רביגולך ברחוב ואדם אחר עבר בדרכו, ומתרחשת התחכחות כלשהי.

אז מי שעסוק בתהפייפות, יגש אל השוואנס ויגיד לו : למה אתה מתגרה, אה, הההייליגער רביג לא סובל את הדברים האלה, עזוב, אל תתגרה, הההייליגער רביג נמצא כאן. הכל אני צריך לשבול ולהבליג, הכל אני צריך לא יודע מה. והוא ינסה להזיז את השוואנס, כדי לחפות על ההוא שברוב חוצפותו הולך למקום שההייליגער רביג צריך לעبور.

משא"כ כשאני מבין **שיתגדל ויתקדש שםיה ربָּא, שהלה יתמושט, לא אכפת לי מההוא,
והוא בכלל לא תופס מקום. ואם תאמר, הוא ידבר סרה נגד זיין? שידבר סרה שבע פעמים,
וכי עדיף שזיין תחתmot? מה פטאום, אני עסוק בהרבות את כבוד הההייליגער רביג.**

אמנם בודאי המטרה שכל העולם יכולו במלכות זיין, וברוממות של זה. אבל במציאות,
אם מתגש הנקודה של ה' הַוְאַהֲלָקִים שההייליגער רבִּי הָוְאַהֲלָקִים מלֵךְ הָרָצֶן עם עניין
של מצוי חן בענייני השני, אז זה המבחן שעל ידי זה אנחנו יכולים למשמש את עצמנו איך
אנחנו באים אל השבת.

מתי אבוא ואראה פנו אלקם

בעמדי ימים מספר לפני הופעת שכינת בבונו בארץ הקודש, כחמיישים ואדבע שעות טרם שיבת אבי ורווי מקודח ללבבי רבוא ה' שלט"א, אבוא לחשב חשבון נפשי ולהתבונן בהיאך אגפין איקום קמיה מלכא קדישה, ומתחן כנ' הבה ואקבל על עצמי תוספת כה באומץ ובעה, להגביה השגה ולזרום שאיפה, לדוגיר ולהעצים מוחשבה שבמושי באמנות אומן, כי צדיק - יסוד עולם הוא, ואין לנו אף קצחו של הבנת דרכיו ואורחותיו הקדושים.

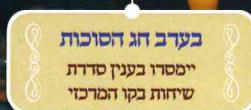
מתוך מבט נעלם זה העמיך בהתבוננות מעמיקה בקדחת הזמן בעת מעMRI קודש, תפילות ושולחות הטהורים, בצלآل דמלכאתא. ובכן אבוא לפני המלך' בהסתכלות כלפי מעלה' במוחשבה ובדברו, שאותותיה היו ניכרים במעשה.

ועקב הדיעיה שקבלות טובות מסוגלות לפוג ולהתעמעם אם לא יחזקתו בדיבור ובמעשה, קיבל על עצמי בתוספת קבלת החולטה, ואף בחותימת די', שלכל הפחות בידח האיתנים הבע"ט לעמוד בחולטהו ואישם את קבלתי לטובה.

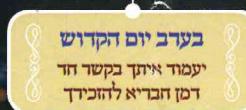
י"ר'ך יונל'ךראען!
**לטובתך ולהנאהך
קבל על עצמן עול מלכות
שמים באהבה!**

כז בקדש חזיתך לדאות עזך וכבודך

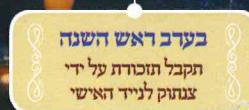
• גאנפֿן תלכוּן •

בערב חג הסוכות
ימסדו בגין סדרת
שיותות במקומרכוי

בערב יום הקדוש
יעמוד איתך בקשר זה
דמן חכמיה להזכירך

בערב ראש השנה
תקבל חוכמות על די'
שענוק לידי האיש'

ଦେଖିବା ପାଇଁ କାହାରୁ ନାହିଁ

ଦେବା ଶ୍ରୀମତୀ ପାତେନ୍ଦ୍ରା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ହରା ହରା ହରା ହରା ହରା ହରା ହରା ହରା

ରେ କେବଳ ଏହି ନିଃଶ୍ଵାସ ଏହି ଲାଗୁ
କରିବାକୁ ଏହି ପଦବୀ କରିବାକୁ
ଏହି କାମ କରିବାକୁ ଏହି ପଦବୀ କରିବାକୁ
ଏହି କାମ କରିବାକୁ ଏହି ପଦବୀ କରିବାକୁ
ଏହି କାମ କରିବାକୁ ଏହି ପଦବୀ କରିବାକୁ

גָּמְנִיתֶן

କାନ୍ତିର ପାଦରେ ଏହାର ପାଦରେ
କାନ୍ତିର ପାଦରେ ଏହାର ପାଦରେ

କାନ୍ତିର ପାଦରେ ଶରୀରର ମଧ୍ୟରେ

ପାଦମୁଖ କିମ୍ବା ପାଦମୁଖ କିମ୍ବା ପାଦମୁଖ

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

مکالمہ نوری

କାନ୍ଦିଲ ପାଇଁ କାନ୍ଦିଲ କାନ୍ଦିଲ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

କୁରାତ ଶି ନ ପାଇଲା ।

卷之三

ప్రాణ లు కుత్తి వున్నారు

સુર્ય

הנִזְבָּחַ תְּמִימָן
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

תְּמִימָנָה כַּאֲשֶׁר כֵּן

לְמִזְבֵּחַ

سُلَيْمَان

ବ୍ୟାକିଳା

બાળ કાવ્ય

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

פָּרֹה לְאַשׁ הַשְׁנָה לְהַסְּרוֹת

מיר פארן קיין ויז'ניאץ – מילות השיר

מיר פארן קיין ויז'ניאץ

דארט דיצט א הייליגע יוד

קידש הקדשים

העכער פון מלאכים אוں שרפאים
א שטיך פון בורא כל עולמים

רבונא דעלמא قولא

שלא אכשל חלילה

טו אונד שענ侃ען

קלארע דענ侃ען

ויל' מיר פארן קיין ויז'ניאץ

הקלטות

לעת עתה אנו מביאים כאן מעט מזעיר מההקלטות המקורי בידיו המערכתי, כפי שכתבנו בפתחה לחוברת, בעזהší'ת בחלק ב' יהיה מרכיב תשובה של שאר גודלי ישראל בהלבנה, נוח"ג נتمكنך בתמלול של מאות הקלטות נוספות.

בראשונה אנו מביאים **תמלולי הקלטות** מתוך דברים שנאמרו באופן רשמי ב��ו טלפון שלהם לאחר שאיבדו הבושה.

ברוך גריינברגר מראשי הכת באורה"ב.

לדבר ושבכnu את הנשים לעמוד ברצינות בשעה שימושיים וכולם מקבלים, והAIR להחדיר לנשים חיזוק וחסיבות הניגון וגודל פעולתו בעולמות העליונים * להקריא שמוסע מבו תדקק שבו הרבי עצמו מספר שהניגון ובולם מקבלים הנה נשגב מאד, וזה הניגון שיילכו עמו לקראת המשיח * סיפוריו מופתים שאריעשו ע"י בגין זה * אין לנו השגה בניגון זה, וכן שרראש הכת אמר שזה גבוה מעלה גבוה * יש כמה אופנים איך לשורר בהתלהבות וכו' * מי שימושו בהתלהבות הוא יכול להגיד לה להיות יהודי ירא"ש * השיר הזה הוא סגולה בדוקה ומונסה, ראש הכת עצמו מספר על עצמו שאחר לטישה, ע"י שחרו ניגון זה בהוראותיו, אויר לו נס והשפיקו להגיע לטישה, והתבטא בכך ניגון זה וגודל מעלה זו עוד מעשה באשה שבאה לבוכות אצל ראש הכת על רוב צרכותיה, וראש הכת נתן לה קמייע' בקהל את תיבות הניגון וע"ז נצלה מכל צרכותיה * עוד מספר על אשה שהיה לה בן שלא זכה לחיות וראש הכת אמר שיתחייב לשורר הניגון וכולם וכו' ואכן מיד נגמר שידוך * באו אנשים מהכת ושאלו אם אפשר לצאת לדרכו בעת המלחמה כאשר האוביים שיגרו טילים לארא, ואמר להם ראש הכת שם ישרו כבל הדרכו את הניגון היודע, אין להם לחוש, ואכן בר' עשו והגינו בשלום * עוד מעשה במדינה בחו"ל שהיה בעלי חיים שנכננו לבתיהם וראש הכת אמר שיכוחו את הקמייע של וכולם מקבלים תחת כל ברית, ואכן בעלי חיים ברחו * במלחמה הכנינו מתנדבים בעם קמייעות לחילום וכן חילוקם בבעלי חולמים, וראש הכת אמר לאמניינו להוציא את הקמייע ולהכין תחתיו הקמייע וכולם מקבלים .... * משפחה שהזיכרו קודם קידוש בעת שימושיים את וכולם מקבלים, לזכות בחורה בוגרת ואכן פעל יושעה וטיב מצאה שידוך * מסקנת הדברים: זה קמייע של שמירה עליונה....

דרשה שנאמרה ע"י אחד מראשי החבורות.

מה ה' אלקי"ר - וואס דער היילגער רבוי ויל פון אונז.

הדל גאה מצווה לאנשים חשובים להכין פרענץ'עס.

היילגע רבוי אמר לנו עומדים לפני י"ב שבט... אם הוא מחשייב עצמו ליש... וקרא ראש הכת לראשי וחוובוי הכת ואמר להם, היום אתם תכינו את הפרענץ'עס, וטורלישו טעם מעין עולם הבא בהכנות הפרענץ'עס לטיש.

זהירות מן המנוולים.

הרבי בירך את הציבור, ואח"כ עלה לעזרת נשים לבך אותם, והסביר לנשים העניין לבך את הילדים והוא עצמו בירך את הנשים יברך וגוי.

ב. משום צניעות לא הבאנו כל מה שהוא שם באותו שבת, ואופן ההכנה לקראת הפגישה היוזדה עמו, כמו שהוא בשבת בלונדון - דברים הנוגדים ליסודות קדשות הבית.

דברי המנהיג בשבחו מעשי טרור.

אל תעשו שווואנ贊אנעס לשחוור, אך התכוונו הכל לטובה * לפעמים צריך עברו מישחו חלק ו' של ש"ע למני שאיבנו מענטש, ולפעמים צריך לסדר בן אדם... ענייני ראייתי באן, אברך אחד שעלה לפרענץ'עס והעוף (ארפאגערטראסקסעט) בחור... * כל אחד יודע טוב את המלאכה, מהה שהוא, אפשר ללמוד שם צריך שיש' ג' צ' ... יש לנו משלנו.

כפירה וטיפולות של תינוקות שנשבו.

ב' ילדים מדברים ביניהם על שווואנ贊אנעס ומחגאים בזה, אנו מגיעים להדלקת נרות חנוכה... אני מגיע להקדש הקדושים מלאכים ושרפים בהן גודל ממש ... כי בר' למדנו... אני מתגאה שהולך בדרך... זה החיים, זה החיים, כמו אדם שיכול לחיות רק עם חמוץ ואני מתרגש אם לועגים עליו - ע"ז, שפיקות דמים, קריית משפחות, צריך לצאת בשבה והודה לאראש הכת, אין אנחנו מספיקים להודות לך...

כת ש"ז, מבאר מהו תורה לשמה.

מקרה מתוך הספר 'בו תדבק': בחור צריך להשיקע ולעלות מדרגה לדרגה שככל הלימוד יהיה למען תכילת הנרצה... ומהו תכילת הנרצה? בחור יכול להשיקע הרבה, בצד שיוכל לעמוד בסוף הזמן ולצעוק, שתלמיד של רבינו ה' יכול ללמידה, זה עיקר התכילת וזה תורה לשמה... ומפרש מי שלומד כדי ליקיר שמו של ראש הכת זה עיקר תורה לשמה. עיקר הלימוד ליקיר שם ויזבץ.

ספרה לי"ב שבט.

לקחו ניגון ונוסח של הכנה לספרת העומר בתפילה היודעת שנדרסה בסידורים, ומליעגים והופכים זאת לנוסח לשם ייחודי של הכנה למצות ספרה לי"ב שבט - יום אידם. "רבש"ע נתת לנו שיטה הקדוצה לטהרתו כמו שכבתה בתורתך עלית למקום שב"י', לקחת מתנות באדם לקראת שבת לי"ב שבט ... כדי שיטהורו מטומאותם ובין יה"ר... בזכות הכנה .. McCabe קיבל ..."

במצות מצה, לא לכון 'בערב תאכלו מצות' אלא שם הרבי.

שבב"ק הרב הסביר שמשהו שאל למה מלמדים לתשב"ר, שבאכילת מצות מכובנים על ההיליגער רבי, ענייתי לו מה אתה חוצה שלמדו לכון בערב תאכלו מצות, בשלא מבנים מה זה, בשאנכי אכלתו ומזכרתי בצורה של אבי זקנוי... מה היה כשתכוין 'בערב תאכלו מצות', עם זה תזעדע את השמיים?... צריך לכון להיליגער רבי.

תפילה דרך הרבי:

בל התפילות דרך הרבי ולכן כולנו מצויים לפניינו צורתו בתפילה... כי כל התפילות עוברות דרכו, הוא המעלה והוא המורד.

הקלטה ב��ו נשים - אברך מספר על התגלות של היישועות משה לראשם לפני קידוש.

הדור מספר שהרבבי נמצא בקדוש הקדשים,לקח את הקאפטון – סטארקעס, ואז נכנסו קבוצת אברכים להיליגער רבי, ואמר להם אבי התגלה אליו עבשי ואמר לי בר וכך... אני לא יכול להגיד לכם מהו אבי אמר לי. אתם חושבים שניגשים סתם להתמודדות של שיטה הקדוצה בפשונו, בעת חצי יובל זה לא דברים פשוטים - הולכים למעמד, ההיליגער רבי יוד לאילת - היליגער רבי מדבר עמו דברים זה נראה דברים פשוטים... הרבי יתגלה בשאבי מעלה יודע עם חבילות....

שם הקלטה: קו נשים - בית הכנסת שלו קדוש יותר מהគותל.

אם נשאל איזה מקום יותר קדוש בוטל מערבי או ביהם"ד של ההיליגער רבי ודאי שhabihem"ד של ההיליגער רבי יותר קדוש מכותל המערבי, מי שמאפקק בהזה יש להטיל ספק בקשר שלו אל ההיליגער רבי. אבל מצד שני בשמותפלים בלבד מה עני בזה? יש בהזה הרבה עניינים... אנחנו לא יודעים איך להתפלל ואיך לבקש, ויש מחשבות ממשיכחות את הדעת, ואז יש את המשוג שמתחרבים דרך אמונה שהתפילות עוברות דרך ההיליגער רבי, כמו שאמרו עליו צדיקו הדור שהוא עמוד התפלה, הוא מעלה ומסדר את התפילות כמו שצעריך... אבל זה לא רק זה... בעולם יש רוחות ודים וכו' ומפריעים לתפלה לעולות... מי יכול להגיד זכתי אתabi - התפילות שלי עלות לשמים?, אמונם ההיליגער רבי מעלה את התפילות שלנו ושל כל עם ישראל מעלה, אבל צריך שייהה קשר להיליגער רבי...

שם הקלטה קו נשים - מי שעזב הוא קרע את המשפחה

גם אם לא מסוגלים לעשות כל הפעולות... אבל צריך לדעת... לא צריך לרchrom!, ולא נקיים ארגונים של איחוד משפחות... מי שקרע משפחות זה מי שעזב את ההיליגער רבי הוא קרע את המשפחה... אנחנו מוכנים ללבת באש ובמים... כמו שכותב האור החיים שמי שלא מקבל את התורה יחד עם דבריו חכ"ל ישרף הוא באש וכו', וח"ל זה בדור ודור... הקב"ה יעדור שלא נהיה אלו שבוטעים בתורה, ובכיוון אומרים שהتورה אינה תורה אמת, שנוכל לאחוז בעצמה בדרך השיטה הקדוצה, בהיליגער רבי, גם אם לא תמיד נכון, ולא מבינים...

שו"ת בענייני דוסידות

שאלת ט"ז

ב"ה אצלנו נהוג שעמידים על הפרעננטשע בתפילה, עומדים בשמונה עשרה לכין רבייה"ק ומסתכלים עליו וכן אין נוטלים מים אחרים בטיש, גם שאין סתכלים בחומש בשעת קראת התורה וכדו', ועוד דברים שאנו עושים כשאנחנו בצל הקודש, ויש להבין מפני היתר לעשות דברים נגד הלכות מפורשות בשו"ע?

תשובה א'

עי' למוד התורה והק' תיקון המידות וכו'. רואים מוה שעיקר הבריאה הוא לעשות רצונו יתברך ולדעת מה רצונו, ולצורך זה חיבר מrown הרב יוסף קארו את השו"ע והרמ"א הוסיף עליו, אבל כשmagim לצדיק או רצון הק' לעשות מה שמכבד את הצדיק. ויש להעיר כי מלבד טעם זה שהוא בכללות יש לכל דבר טumo בפרטות (כמובא בהרבה מקומות).

רבייה"ק ה"אמרי חיים" ז"ע התפלל עם מנהה אחר השקעה, לפני עמדו להתפלל, פנה לחסיד גור בשם יצחק מאיר, איז'ע מאיר, איך יכול להיות שמתפללים כל כך מאוחר, ענה הלה שבגבור למדיו שבמקום שאין הרבי נמציא יש את ההלכה, ככלומר כשהרבינו פה הרבי הוא הקובלע. והסבירו בו כמי שכותב במסילת ישרים כי האדם נברא להתענג על השם, דבקותבו יתברך, וזה

שו"ת בענייני דוסידות

ב

[אלא ההיפך ח"ו] שותרי אין לו כאן בזה קיוב אל התכליות, לאחר שתפילתו הוא بلا התקשרות לצדיק.

ולכן יראה כל בחור להשתתף בכל תפילה שיוכל להשתתף בצל רכינו הק' שליט"א, וכי אםஇ אחר באונס ח"ו יתפלל ביחידות מחר ככל האפשר [ורכנו הק' ברוך וחמיו יעלה תפילתו לשמים] כדי להיות מוכן ומומן לכינסת וביה"ק שליט"א למס"ג וח"ו לא ימשוך הזמן בלחתפלל במנין ועיין להפסיד ولو רגע מהס"ג ונמצא קרח מכאן ומכאן.

האדם את הק' בעזה זו הוא להגיע להיות דבוק בו והנה נבואר אדם אצל הצדיק או הצדיק בכך קדושתו מקרבו אל הק' להיות דבוק בו יותר ויוטר. וכן כאשר נמצא אצל הצדיק ומתפלל או לומד ומקשור עצמו נפשית בתפילה ולימוד התורה של הצדיק, או עולים תפילתו ותורתו לפניו הק' וכזה מתקרב אליו ומתדבק בו.

והנה כאשר יארע שבאמצע התפילה צורך לילך אל רכינו הק' הרי מוטל עליו חוכה עתה להפסיק תפילתו ולילך. ובאם לא הולך או תפילתו אינה מועילה כלל

א) הינך נכנס ל'זיווני' וمتודע שהיום ישנו סיכוי קלוש להיכנס לשחרית בצללא דמהימנותא, אך מצד שני באם לא תיכנס תיאלץ להתפלל ביחירות עקב השעה המתאוחרת, מה הינך עושה?

1) אחכה אחרית - אה צען' כאז'ור אחרית - ק'

2) אין אחכה באוון זו אמי' טיקק'ת התחלה בחירות - 2'

3) ציירון ג' תחכה, אך אפי' פאם תערוך גאנך' אכורה זו - ג'

ב) ליל שבת קודש הינך שומע שני אבירים חיללו שבת ובאו ל'טיש', מהו תגובתך הספונטנית?

1) איז'אצ'ה היאך אגדנום ניגים ג'ת'ת - ק'

2) היע אפריך את האפקיה אקל'ז'צ'ה פאם אחורת גראים'ת'האג' קואט - 0'

3) שאיבערת'ג'אה, אה קה אונעה אווער או אסוע, הרוי קה זא אנטוקוקוות - 8'

ג) מה דעתך בעניין להחזיק הלולב בצללא דמהימנותא?

1) אפ' רוויה' ק אין זבור חמי' אנען זאג' איען אחטיקו - ה'

2) זאוז אקונט'ג'ן צערען/טאנץ' קה גזעך' לילקה - י'

3) אונט'ג' אה זעון - א'

ד) מתפללים מנהה בבית תפילה ובאמצע שמונה עשרה מגיע הודעה שרבייה"ק יצא מפתח ביתו נואה קודש, מה קורה איתך באוטם שנית?

1) חואר ג'ת'הא אחר וו' - 1'

2) אטרח'ז אטורי'ז'ט'ג'ת'הא - ג'

3) ארין רעג'ים וו' (אַהֲרֹן בָּרְכָה) - 3'

ה) רביה"ק יוצא לקידוש לבנה, אתה אינך יודע קידוש לבנה בעל פה, מה הינך עושה?

1) אחטיק סיזור נואר ציחז'ם רוויה'ק - 1'

2) אַלְמָא אַלְמָא את הילגנה - ת'

3) נקז'ז את הילגנה ג'הען או אחריו רוויה'ק - ג'

אברך יקר אנא תרשום את חמשת האיות ע"פ תשובה תיך -----

דברי אלקים חיים

וחסידים לאשורים... וכי בכך נמדדת החסידות, במספר האנשיים?!

הנה אבי ה'ק' - אשר רבות רבות עמדתי לצדך ובאהבתנו הרבה אליו שוחח עמי כמעט מידי יומם ובקביעות מדי מוצאי שבת, וליויתו גם בשובו ממפעדים רבים - ומעודיו לא שמעתיו להתבטא אודות ריבוי הציבור.

הנה באחת מהזדמנויות אלו בעומדי לפניו, באו לבקש כי הנה קבוצת אברכים נוסעת ללייזענסק, להשתתח על ציונו של הרוה'ק הרב ר' אלימלך ביוםא דהילולא, וחפצים לקבל ברכת פרידה. לאחר צאתם, הענה אליו אבי ה'ק' ואמר: "עפעס שמעקט מיד נישט דא'"... ענית ואמרתי כי גם בעניין אין הדבר נושא חן... ועל כך יודה הלב, הלא הרב ר' אלימלך מבקש לפולטם ולדוחותם הייננו! זה זה כמה מדובר הרב ר' אלימלך בספרו אודות מדרגות הצדיקים ועובדותם! הרב ר' אלימלך קורא אליו: פאר צוריך צו דיין רבין! דו קומסט צו מיר זיך אפואשן קעגן דיין רבין?!

כך כלפי הנסעה למירון - הוא רב שמעון בר יוחאי הוא בבחינת שבתא דכלא שתא, ושבת היא מקור העונה, והללו באים לנצל את מירון - לגאותם, וככלפיהם יזעק רב שמעון בר יוחאי: גי' אוועק פון דאו איך קען דיין נישט ליידן!

זקני ה'ק' - שהוא מופלג בORITY העונה - הוא יכול אכן להකפיד לנסוע למירון מדי שנה לפני חג הפסח, ואומרו "וואי קען מען צו גיין

לאדם ותהיה לו לקטגור בשעת הדין, לעומת העונה שתסלול דרכו לעלה!

אף אם ההורים יתנגדו בתוקף לשירה, יכנס הבוחר לחדר צדי וישיר לעצמו בדבקות, וככלפי ההורים יתיצב בגאון כי לא יהיה לגרום לו להיות לבעל גואה! (עי' בטה"ק "סוד החיים" ח"ז, שיח'ק "עשה וצורך - כרצונו").

ואף אם האב יאמר, הן למדתי אצל ה"ישועות משה" ולא שרزو זאת - אכן ואכן, אף אמר נא מה עורד אותו צדי'ק "הגאה והגדולה - חי עולמים, הכהר והכבוד - לחוי עולמים", את זאת הרוי שמע גם שמעו, והרי "וכולים מקבלים" מהוה כל' ווחפץ להכיל את כל דבריהם אלו...

כך אף אם לב"ב יהיה קשה הדבר מחמת שלא הייתה רגילה לכך, הרי במשך הזמן תתרgal, ועל כל פנים בביתו, בודאי ובודאי שיישיר האברך בכל עוז. ואם חיללה לא תאהבה אשתו לילך אחריו, יאמר לה כי כשם שלא יוכל יותר למשנה על שמירת שבת והנחת תפילין, כך לא יוכל בשום פנים ואופן ובשום מהיר שהוא לוטר על שירות "וכולים מקבלים" - כי זהה נשמותו! (עי' בטה"ק "וינו תדנק" ח"ב, שיח'ק "כי עמק מקודש חיים").

הנה כבר אמר לי פעם רב נכבד כי לי הינו מותרים על כל 'המשוגען' - כלשונו - היו במחננו עוד אלף חסידים... רחמנות גדולה מילאה את ליבי עליו שאלו הן השגתו, ווי וויט ער איז מהבנת רב-י

פרקן ויא

א וואק פון א גט זיאפ אסעה

חומר נוי

- חומר נוי חלופאות:
- זואי קליין
  - צ'ר' בק
  - זאפא אסזען צ'ו
  - צ'ויל אאנדרו

התרגשנו מאד ביום הגדול – יום הבahir בו זכינו למתנה הגדולה רוח אפיין ושורש נשמותינו ההיליגנער רבוי שליט'א.

ערכנו לחיים ורקדנו לכבוד היום הגדול.

מ "שיתחדר המלוכה שלו"

מ "ימים על ידי מלך תוסיף"

מ "א מתנה... דער הייליגנער רבוי זאל לעבן..."

יב שבט

ותחלנו הכנה לי"ב שבט. כל יום ירצה מדביקה מדבקה על הלוח, ואח"כ אנו שרות "צמאה נפשי". (בדף המצורף) האזכרנו את אמר המיליגנער רבוי: "ט"יערע קינדערלען, י"ב שבט קומט אויף דער וועלט"

פרשת שבט

יעקב אבינו ממשיך בדרכו ומגיע למקום בית המקדש, המשמש שוקעת טרם זמן כדי שייעקב ישאר ללון במקום הקדוש. הוא אכן נעצר במקום ונעמד לתפילה ערבית. מה שרims לפני מעריב? די שיטה הק'. יעקב פונה לשון ומניח 12 אבניים סביב ראשו. האבניים רבות מי תזכה שייעקב אבינו יניח את ראשו עליה, וויל זיין זיין זיין הייליג, עד שנעשה נס והאבנים כולם נעשו לאבן אחת גדולה. הדגמנו לבנות את הנס ע"י 12 אבניים שעטפטעו בפיזלון אחד והנחנו עליו בובה.

בשנתו יעקב חוצים חלום – סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמיימה, מלאכים עולים וירדים ושומרים עלייו לקרבת צאתו מארץ ישראל. אמרנו לבנות שלל ויזיצע חסיד שורצה לצאת מהארץ הולך זיך געגעגעגען' מההייליגנער רבוי כדי שייהיה לו שמירה עליונה. יעקב אבינו לומד בישבה הקדושה במשך 14 שנים, כל אותה העת לא נתן תמורה לעניינו.

יעקב ממשיך בדרך להרן ומגיע לבאר – "וילג את האבן" בזרת הקטנה לתדהמת יושבי העיר. דער הייליגנער רבוי איז א

מלאן אלוקים, ער קען אלעס.

יעקב מגע לבית לבן במטרה להינשא לרחל, לבן מעבידו 7 שנים בתמורה לנישואין עם רחל ולאחר 7 שנים דורש לבן עוד 7 שנים עבודה. א גוי איז שקר. דער צדק איז אמת. אנחנו מתקשורת לצדק אמת – הייליגנער רבוי.

רחל מותרת על הסימנים לאחותה לא להרשות שידעה כי היא עלולה להינשא לעשיין. יעקב ווזב את בית חרן בהיחבא משומש שלבן לא נתן לו ללקת כדי שלא תפסיק הברכה ששורה בביתו מאי' בואו של יעקב אבינו. אלעס האבן פאר פונעם הייליקן רבין.

ויטס שוחטץ, אל
היה 'נורמלים'
נסכליים. חלילה,
כאמ' שפרינגרערס
וחומשי מות, אעדי
בָּרוּךְ וְרָאשׁ
פארם

בָּשְׂטִיבוֹת,
'סַאיַּז נִישְׁטַ'
די רַבִּי...
סַאיַּז דָּעַר
אֵין יַעֲנֶר ...
רַבִּי לָא
פָּזוֹה קִיצּוֹן ...

הסיתו בקודש פנימה... **ראשי**
חברות מתסיסים את השיטה
לרייך... חסול חשבונות פנימי...
ונ עוד... והכל במוון ב'יבירותם'
האישית עם **רַבִּי הקודש...**
ובאות חפצים הפה, לכפות
את דעתם הփרנית והפרדנית
על קהל הקודש, באיצטלא
ובמטעה "איך מין נאר דעם
הייליגן רביין..."

אנשיים שפלים ונבזים אלו הינם גורעים
ביוון, וחלילה לאחד שחתוץ להיקבק בשורש
גש망תינו ומוקור חיינו להימצא בקרבתו
של פוחזים אלו ודומיהם. ... נאף לא לרגע
קל... כי רביה קיללתם גדולה הרעם וחורבנם,
ולא אגוזים אם אמר שאר יותר מהמורדים
ונחנטנידים הרטמיים והמושחרים... **רב**
שְׁבָעָנו בָּזָה מְפֻרְעָנו בִּישְׁיָן אַלְגָּה עַלְינוּ
להוקיעם מקריבינה, לננות וلتעב כסילים
אלו ולהרחקם מן המחנה, כי מסוכנים הם
לאיבור הקטנים עם הגודלים, ונוכחותם
מצהמת את חלל המחנה השהורה... קולו של
הדוד ר' זכריהו נשמע ברמה "ומרדי לא
יכרע ולא ישתחוו" ומעגל רקדן גלעב פרץ
באש קודש "ס'אייז נישט פאר אונזין ערנערע
גאונה פון נאך גיינ די אנשי הרחוב, ס'אייז נישט
פאר או שיין בעסערע פקנעה פון ניגבה ליבו
בדרכי השם!"

באצאי היקרים, שימוש לב אל הנשמה,
למזר את הלקח הפקוד וופסර נוקב
סדרני אלה, הכניעו עצמכם כלל אל הרב
הקדוש פאברים לגוף, זייטס שעונץ, אל
זהו 'נורמליים' ומקבלים חיללה, פי אם
שפירנערס וחוומי מות, צעדו בגנו זקור
בראש מוקם באשר והזיה על זכייתכם
הגדולה להיות נכנים וכופפים לדעת עליון
בבטול הייש החלטת, כי רק בכה תצליחו
ונפשכם ונשמותיכם מהשיטו הנורא העומד
עלינו לכלותינו.

מאידך, טיער קינדר, הגביה הספה את
קולו, פניו הרצינゴ, עיניו יקדז באש קודש.
עוד לך נוקב ומסר חודר נדרש לחילול אל
תוככי הלבבות מפרשיה מסעירה זו, אתם
קלוגערס השוטטים והטיפשים שחויבו עצם
למגנים גודלים', זי פארשטייעו בעסער,
אלו שישבו בתוככי היכל בית המדרש ולגלו
והתלוצצו על מרכדי האידיק והוראותיו,
אלו לא נשאו בשושן הבירה, לא ולא הם
צאצאים ותולדותיכם ממושכים ללוות
את עם ישראל

בכל משפטינו, בכל
תקופה וזמן נמצא
את ה'תורה' החכם
ונՓיקט שטבון
יותר טוב מהרב
הקדוש, את אותו
'מקורב' ומאנשי
הבית שבסכלותנו
יבוא וייעז לבלב
א ת

ראשם
גהבלים
ולפחים
א ת
מוחכם

מודנאות שתלו בבייהכ"ן שלם:

עוד מעט גם "לא תרצה" ימחקו בעשרה הדברות שלם

שלטי האימה שנתלו לקראת שבת

הסרת כפפות, איומים, סיסמאות

קול קורא

אל אחינו היקרים והאהובים הנתונים בצרה ובשביה!

אליכם אחים נקרא, האסירים הרודויים והסוחרים הנתונים במצבם ובמצוק, בגוף ובנפש, תחת עולו הקבד של ראש כת ה"מרכז" בב"ב, שבעבר גם אנחנו היוו שמה עד שהאור הש"ת את עינינו ונתן לנו בחסדו את ההחלטה הנכונה והכח להוציא אותה מהכח אל הפועל. **מי כמותינו יודע ומכיר ועד על גודל הסבל הנוראה שאתם נמצאים בכל עת ובכל שעה...**

כאשר כל המעשים ודיבורים ומהשבות נתונים בפחד أيام ונורא האם מתאימים עם השיטה הנלווה והשיגענות של היום הנוכחי, כי הגירות מתחדים ומשתנים מיום ליום, חן ע"י ראש הכת והן ע"י כל מי שמליט לעשות פעולה מוגמת של שואגראנס ומיד ציריכים כולם להיגדר אחריו כדי שלא להיחשב ח"ז חופר נאמנות, ואפיו את בני המשפחה מסיתין לנו באל אפשרות למסך אף על הבני בית הקרובים ביותר, וכן המצוות החדשנות שייצאן חדשים לבקרים בעלי שנדע מה עוד נופל על ראשנו ולקר ולהשתהוו ולהשבר כל החיים והmemnon והרוחניות והגשיות ובחרניך ובעבורתך הד' – הכל רק לשם איש, עינינו רואות וכלהות איך לזכים דור שלם, בנינו ובנותינו יוצאי חלצינו עצמנו ובשרינו, ומשיחיתם את נפשם ושכלם ומירוחיהם בכל מיני שטויות ותבליטים אשר בשם "חסידות" ישואגראנס יוכנו, ומברישים כל דבר אמור בפלפול של הכל ובטענות שווה ומדוחים כאלו התורה הרוצה ולית דין ולית דין וכל איסורי תורה החמורים בטלים ומכבושים לנגד "המצויה" הנוראה לבב ולהערץ ולהזקיר ולהגדיל שמו וברכו של אותו האיש אשר בשם "קדוש" יכונה וכל מעשיו היפק הנגמר מכל ריח של קדושה כידוע לנו.

והאחרון הקבד כאשר הרחיק לכת לחפש לו בורות נשברים ונורא אחריו את כל הציבור אנשים ונשים וטף לעזר אילת הודיע ומספרם במקום טומאה וזהמא אשר לא ייעו שם יהודי ראה והרד לדבר הד' לנסוע שמה.

ועל הכל, כי לקחו עטרה לראש השועל את שמו הנערץ הקדוש והטהור של הود בבוד קדושת מrain אדרונינו מרוני ורבינו ייעעכ"א, אשר לשמו ולוחרו תאوت כל נפש, הוא הנבר הקום על אשר מנערינו חינך אוטנו ורומנו לדיקות הש"ת באחבה ובירהה עילאה, ועל דרכו הסלולה רצינו לילך ולהנץ את בנינו, והנה בא אותו איש בליעול וסילף דרכו עד בלי הכר, אומר לטמא מהר ולטהור טמא, עד כי לא נשאר מאומה מכל פנימיות דרכו רק אתה בלבד שעל כל דבר חדש ומשונה קוראי עליו שם "ישועות משה..."

כי איכה נוכל וראינו ברעה אשר תמצא את אחינו רעינו

הלא אתם ישבנו כבולים בבית כל אסורים נטושים ולחוצים, יודיעו את גורל הלחץ וזדק אשר היא מנת חלקכם מאו ועד עתה, ועוד היום הנהו עומדים בקשר תמיידי בטעילפאנ באישוןليل בהחבא, ועקתכם נדולה עד לשמים מלבא לפומא לא גליה מרוב הפחד!!

אשר על כן הנו אליכם בקראה של חיכא וטלי תחיה וחיזוק, אל תעריצו ולא תפחדו מהקושי הנורא לעזוב מקומכם עד לפני ה"חנא" אשר כדא מלבו יומ"ב שבט, וכטרם תיאלצו להוציא הון רב עבור שנין של אדם חסר מעוזרים זה. והאומנם נראה הדבר כחר גבוח ואיש אפשרי לעברו, אבל אחרי הפעולה הקטנה הזאת תחלו להיות חיים של תורת, חיים של שמחה, חיים של יתרות אמת, אשר דרכיה דרכי נעם ולא לחץ חברתי, וכל נתיבותה שלום ולא טור וואזום. אל נא תעבורי את בניכם למול"ך, ואיך תראו אותם מובלים לאבדון ולהיות עברים נרצעים לשפל אגושים הרואה את עצמו ואת טובתו וכברור האישית בלבד?? עשו את הצעד הנכון למען הצליל את שארית הצעאן שעדיין ביכולתכם להציג, ולהנכם בדרך האמת לעובדות הד' בדרך החסידות הסלולה מדור דור.

ובורך השם אשר לא השבית לנו גואל, והניח לנו בדורנו צדיקים קדושים המשיכים דרך רבוחה"ק לשם ולתפארת, ה"ה הארמו"רים: מב"ב, מאנסי, קיאמיישא, ומס"ב, ירושלים, לאנדאן, מאנטראיאל, בית שמש, בארא פארק, סערט ויונז, קאפסוב, ועוד, ובווראי תמצאו אצל' מהם את אשר האווה נפשכם להתקשור אליהם ולעבור את הש"י בדרך החסידות האמתית.

כל אחד ואחד מאתנו מצפה בכליון עינים ליום הנכפה המיוחל שתובו להסור מעליים בעבותות הנחותינו אשר נאבקתם בהם **ובוזדי כוֹלָנוּ יְחִדּוּ נָעֹמֹד לְכֶם לְעֹז וַלְסִועַ בְּכָלְ אֲשֶׁר תִּפְנוּ.**

גם על ראשינו עלה מורה הצער הנורלי, אבל כאשר רק פסענו פסיעה קטנה זו יכלנו לבקר בשם מלכות ברוך שפטנו מעונשם של אלה, ועד מהרה נשקטו החזקות שהיו מנת חלקינו בתחילת, כאשר ראו המזיקים שכבר אין לנו שום קשר עמם ולא מעלה ולא מריד מההchalטה הבורורה שהחלטנו. איש אה רעה יעורו ולאחיו יאמר חוק.

ובכל האומות והקללות הנשמעים כסדר בנגד מי שמעיו לעזוב ולהתיחיל חיים חדשים, אין בהם ממש כלל וכלל, אנחנו אלה מה היום כולנו חיים בשלות הנפש ומנוחה, ואדרבא בראוי לאחרנו רואים בעיליל עד כמה הינו חיים עד עבשו במצוקה גדולה ועצומה בנטיות ורוחניות.

הכו"ח בשמה והודאה להש"ת על שהוציאנו מן המיצר ועננו במרחוב

ובכך לב וצער עמוק על אחינו בשירנו שעוד נאנקים תחת על השעבור הקשה

ולדורותא דמלתא רצוף פה רשימה כוללת מהזיכאים ביד רמתה אשר בודאי יבוא לעוזרת הד' בנויבורם

ומחתמת ריבוי השמות יותר ממאתיים בא ברף מיוחד רצוף פה לפי סדר אלף ביתא

- .1. חיים מאיר אדרטנפרן בן הום מודפי ירושלים
- .2. שלמה אפל כר' חוקאל בארא פארק - דומ"ז
- .3. אברהם עבד אפל כר' חוקאל לעיקווארד
- .4. פנחס אסקל כר' חם מנט לאנדאן - מ"ע
- .5. אפרים פ. אסקל כר' חם מנט אלעד
- .6. העריש איניהאנן כר' בער בארא פארק
- .7. דוד איניהאנן כר' אמרה יעב בחר
- .8. מנחם ב. בומברג כר' יומו אשדור
- .9. משה בויברג כר' יומו אשדור
- .10. אשר ברקאיוישטן כר' מרכז ליל וויליאמסבורג
- .11. שמילקל בערךויר כר' שלם מאנג'
- .12. א. אנסל בערךויר כר' יומו אשדור
- .13. ישראל נח בקר כר' יומו אשדור
- .14. יוסף ברהייר כר' אמרה יעב בחר
- .15. א. לייבוש גאנטפעלד כר' דוד מאנג'יאל
- .16. אליעזר גותמן כר' יוסף בארא פארק
- .17. נחמן גוטמן כר' פאטר אליה וויליאמסבורג
- .18. גבר (ערישט) גאנלער כר' פאטר אליעזר
- .19. שאול יודה גאנץ כר' פאטר אליעזר
- .20. שרנא פיבל גודס כר' עמר בנ' ברק
- .21. יוסף גורום כר' עמר בנ' ברק
- .22. ישראל גוינטעלן כר' יהודא גודס פול
- .23. חיים יזחק גוינטעלן כר' יהודא גודס משה מאנג'
- .24. יוסף משה גוינטעלן כר' יהודא גודס אשר וויליאמסבורג
- .25. ישראל נהמן גוינטעלן כר' יהודא גודס ליעקוואר
- .26. משה אברהם גוינטעלן כר' יהודא גודס ליעקוואר
- .27. שאול יהוקאל גוינטעלן כר' יהודא גודס ליאנדאן
- .28. יעקב גשטנער כר' יהודא גודס ליאנדאן - מ"ע
- .29. יצחק מונטס מענידל דבלינגר כר' ישאל איסר ול' בנ' ברק
- .30. פינחס דבלינגר כר' חיים פאטר ירושלים
- .31. שלמה דבלינגר כר' ישאל איסר ול' בנ' ברק
- .32. ישראל פנחים כר' יוסף בחרן כר' יהודא גודס תקופה
- .33. יעקב יהודה דבלינגר כר' יהודא גודס כר' יהודא גודס - מ"ע
- .34. שאול דבלינגר כר' ישאל איסר ול' לאנדאן
- .35. חיים מאיר דבלינגר כר' ישאל איסר ול' לאנדאן
- .36. שאול דבלינגר כר' ישאל איסר ול' לאנדאן
- .37. שאול דבלינגר כר' ישאל איסר ול' לאנדאן
- .38. שרנא פיביש דבלינגר כר' ישאל איסר ול' לאנדאן
- .39. אריה הנר - מאטמיה הורדנקא בן הארמי' מאטמיה ציל' בנ' ברק
- .40. חיים הנר כר' יהודא גודס יהודא מאנג'יאל
- .41. יהיאל מיבל הגר כר' יהודא גודס יהודא מאנג'יאל
- .42. מנחם מעניל הדר כר' יהודא גודס יהודא מאנג'יאל
- .43. אלכסנדר הדרויין כר' יהודא גודס בארא פארק
- .44. יהוקאל הורוויזן בן חסמי' מארטמיה מירקוב ול' וויליאמסבורג
- .45. אפרים פונשון להפלין כר' יהודא מאנג'יאל בנ' ברק
- .46. שלמה יהודא הנדרל כר' צבי אהרון בנ' ברק
- .47. ישראל מאיר הרטמן כר' טעניל ול' בנ' ברק
- .48. דוד ווינטנער כר' אליעזר מאנג'
- .49. יהואל ווינטנער כר' דוד ליעקוואר
- .50. בונם ז. וויסס כר' יהודא גודס יהודא גודס לאנדאן - מ"ע
- .51. חיים וויסס כר' יהודא גודס יהודא גודס לאנדאן
- .52. יעקב וויסס כר' יהודא גודס יהודא גודס לאנדאן
- .53. יעקב וויסס כר' יהודא גודס יהודא גודס לאנדאן
- .54. יעקב וויסס כר' יהודא גודס יהודא גודס לאנדאן
- .55. ישראל וויסס כר' יהודא גודס יהודא גודס לאנג'
- .56. ישראל וויסס כר' יהודא גודס יהודא גודס לאנדאן
- .57. מ. מענידל וויסס כר' יהודא גודס יהודא גודס
- .58. מ. מענידל וויסס כר' יהודא גודס אלעד
- .59. נפתלי הערען וויסס כר' דוד אלעד
- .60. שאול יהוקאל וויסס כר' ג'חק שב' לאנדאן
- .61. אברהם יהודא וועצבנער כר' נבנין ול' בארא פארק
- .62. יהושע מענידל וועצבנער כר' נבנין ול' בארא פארק
- .63. יהיאל מיבל וועצבנער כר' איגניר וויליאמסבורג
- .64. שלמה וועצבנער כר' איגניר וויליאמסבורג
- .65. שאול וועצבנער כר' נבנין ול' מאנג'
- .66. שאול אליעזר וויל' כר' אפרים בנ' ברק
- .67. ישראל ויינברג כר' איגניר פישל בנ' ברק
- .68. אברהם וויסס כר' סאדי בנ' ברק
- .69. חיים וויסס כר' יהודא גודס יהודא גודס
- .70. ישראל יעקב וויסס כר' יהודא גודס יהודא גודס
- .71. חיים מאיר וויסס כר' יעקב בנ' ברק
- .1. חיים מאיר אדרטנפרן בן הום מודפי ירושלים
- .2. שלמה אפל כר' חוקאל בארא פארק - דומ"ז
- .3. אברהם עבד אפל כר' חוקאל לעיקווארד
- .4. פנחס אסקל כר' חם מנט לאנדאן - מ"ע
- .5. אפרים פ. אסקל כר' חם מנט אלעד
- .6. העריש איניהאנן כר' בער בארא פארק
- .7. דוד איניהאנן כר' אמרה יעב בחר
- .8. מנחם ב. בומברג כר' יומו אשדור
- .9. משה בויברג כר' יומו אשדור
- .10. אשר ברקאיוישטן כר' מרכז ליל וויליאמסבורג
- .11. שמילקל בערךויר כר' שלם מאנג'
- .12. א. אנסל בערךויר כר' יומו אשדור
- .13. ישראל נח בקר כר' יומו אשדור
- .14. יעקב גשטנער כר' יהודא גודס יהודא גודס לאנדאן
- .15. שאול יודה גאנץ כר' יהודא גודס יהודא גודס לאנדאן
- .16. יהודא גאנץ כר' יהודא גודס יהודא גודס לאנדאן
- .17. יהודא גאנץ כר' יהודא גודס יהודא גודס לאנדאן
- .18. יהודא גאנץ כר' יהודא גודס יהודא גודס לאנדאן
- .19. יהודא גאנץ כר' יהודא גודס יהודא גודס לאנדאן
- .20. יהודא גאנץ כר' יהודא גודס יהודא גודס לאנדאן
- .21. יהודא גאנץ כר' יהודא גודס יהודא גודס לאנדאן
- .22. יהודא גאנץ כר' יהודא גודס יהודא גודס לאנדאן
- .23. יהודא גאנץ כר' יהודא גודס יהודא גודס לאנדאן
- .24. יהודא גאנץ כר' יהודא גודס יהודא גודס לאנדאן
- .25. יהודא גאנץ כר' יהודא גודס יהודא גודס לאנדאן
- .26. יהודא גאנץ כר' יהודא גודס יהודא גודס לאנדאן
- .27. יהודא גאנץ כר' יהודא גודס יהודא גודס לאנדאן
- .28. יהודא גאנץ כר' יהודא גודס יהודא גודס לאנדאן
- .29. יהודא גאנץ כר' יהודא גודס יהודא גודס לאנדאן
- .30. יהודא גאנץ כר' יהודא גודס יהודא גודס לאנדאן
- .31. יהודא גאנץ כר' יהודא גודס יהודא גודס לאנדאן
- .32. יהודא גאנץ כר' יהודא גודס יהודא גודס לאנדאן
- .33. יהודא גאנץ כר' יהודא גודס יהודא גודס לאנדאן
- .34. יהודא גאנץ כר' יהודא גודס יהודא גודס לאנדאן
- .35. יהודא גאנץ כר' יהודא גודס יהודא גודס לאנדאן
- .36. יהודא גאנץ כר' יהודא גודס יהודא גודס לאנדאן
- .37. יהודא גאנץ כר' יהודא גודס יהודא גודס לאנדאן
- .38. שרנא פיביש דבלינגר כר' ישאל איסר ול' לאנדאן
- .39. אריה הנר - מאטמיה הורדנקא בן הארמי' מאטמיה ציל' בנ' ברק
- .40. חיים הנר כר' יהודא גודס יהודא מאנג'יאל
- .41. יהיאל מיבל הגר כר' יהודא גודס יהודא מאנג'יאל
- .42. מנחם מעניל הדר כר' יהודא גודס יהודא מאנג'יאל
- .43. אלכסנדר הדרויין כר' יהודא גודס בארא פארק
- .44. יהוקאל הורוויזן בן חסמי' מארטמיה מירקוב ול' וויליאמסבורג
- .45. אפרים פונשון להפלין כר' יהודא מאנג'יאל בנ' ברק
- .46. שלמה אנדרנעלן בן' ברק כר' אברם מאנג'
- .47. מרדכי לבני' ברק כר' יהודא גודס יהודא גודס לאנדאן
- .48. יהודא גאנץ כר' יהודא גודס יהודא גודס לאנדאן
- .49. יהודא גאנץ כר' יהודא גודס יהודא גודס לאנדאן
- .50. יהודא גאנץ כר' יהודא גודס יהודא גודס לאנדאן
- .51. יהודא גאנץ כר' יהודא גודס יהודא גודס לאנדאן
- .52. יהודא גאנץ כר' יהודא גודס יהודא גודס לאנדאן
- .53. יהודא גאנץ כר' יהודא גודס יהודא גודס לאנדאן
- .54. יהודא גאנץ כר' יהודא גודס יהודא גודס לאנדאן
- .55. יהודא גאנץ כר' יהודא גודס יהודא גודס לאנדאן
- .56. יהודא גאנץ כר' יהודא גודס יהודא גודס לאנדאן
- .57. מ. מענידל וויסס כר' יהודא גודס יהודא גודס
- .58. מ. מענידל וויסס כר' יהודא גודס אלעד
- .59. נפתלי הערען וויסס כר' דוד אלעד
- .60. שאול יהוקאל וויסס כר' ג'חק שב' לאנדאן
- .61. אברהם יהודא וועצבנער כר' נבנין ול' בארא פארק
- .62. יהושע מענידל וועצבנער כר' נבנין ול' בארא פארק
- .63. יהיאל מיבל וועצבנער כר' איגניר וויליאמסבורג
- .64. שלמה וועצבנער כר' איגניר וויליאמסבורג
- .65. שאול וועצבנער כר' נבנין ול' מאנג'
- .66. שאול אליעזר וויל' כר' אפרים בנ' ברק
- .67. ישראל ויינברג כר' איגניר פישל בנ' ברק
- .68. אברהם וויסס כר' סאדי בנ' ברק
- .69. חיים וויסס כר' יהודא גודס יהודא גודס
- .70. ישראל יעקב וויסס כר' יהודא גודס יהודא גודס
- .71. חיים מאיר וויסס כר' יעקב בנ' ברק